

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

THE PARENT S' OPINIONS TOWARD THE TEACHING AND THE
LEARNING AT SATRI WAT RAKHANG SCHOOL,
BANGKOK NOI DISTRICT, BAKGKOK

พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชฌัญ จันทร์หอม)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชฌู จันทร์หอม)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๕๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

**THE PARENT S' OPINIONS TOWARD THE TEACHING AND THE
LEARNING AT SATRI WAT RAKHANG SCHOOL,
BANGKOK NOI DISTRICT, BAKGKOK**

PHARKHRUPALADTEERAWAT (PHACHOEN CHANHOM)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirement for The Degree of
Master of Arts
(Educational Administration)
Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Bangkok, Thailand
C.E.2011

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชา ชีวิตและความตาย

.....
(พระสุธีธรรมานุวัตร, ผศ. ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ..... ประธาน
กรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

..... กรรมการ

(.....)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู ประธานกรรมการ

ผศ.ดร.สิน งามประโคน กรรมการ

ผศ.ดร.อินฉา ศิริวรรณ กรรมการ

- ชื่อวิทยานิพนธ์** : ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอน
ของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร
- ผู้วิจัย** : พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชญ กวิวิโส)
- ปริญญา** : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
- คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์**
- : ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู, พธ.ม., M.A., Ph.D.
  - : ผศ.ดร.สิน งามประโคน, พธ.ม., M.A., Ph.D.
  - : ผศ.ดร.อินฉา ศิริวรรณ, พธ.ม., M.ed., Ph.D.
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๒๕ / มีนาคม / ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครนี้มีวัตถุประสงค์ ๒ ข้อ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำนวน ๓๔๕ คน ใช้เครื่องมือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least-Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยภาพรวมเป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๒. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนระดับมากที่สุดคือ ด้านคุณภาพนักเรียน รองลงมา ด้านการเอาใจใส่ของครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักเรียน และข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

๓. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

พบว่า เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ช่วงชั้นมัธยมศึกษา ผู้ปกครองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ส่วน อาชีพ, รายได้ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

Dissertation : THE PARENT S' OPINIONS TOWARD THE TEACHING
AND THE LEARNING AT SATRI WAT RAKHANG SCHOOL,
BANGKOK NOI DISTRICT, BAKGKOK

Researcher : Phrakru Pralad Theerawat (Phachoen Chanhom)

Degree : Master of Arts (Educational Administration)

Dissertation Supervisory Committee

: Asst. Prof. Dr.Somsak Boonpoo , M.A., Ph.D.

: Asst. Prof. Dr.Sin Ngamprakhone, M.A., Ph.D.

: Asst. Prof. Dr.Intha Siriwan, M.ED., Ph.D.

Date of Graduation : 25 / march / 2012

ABSTRACT

This thesis is of 2 objectives, namely : - (1) study the Parents' Opinions to the learning and the teaching at Satri Wat Rakhang School, (2) to comparatively study the levels of the Parents' Opinions to the learning and the teaching at Satri Wat Rakhang School, Bangkok Noi District, Bangkok. The data collection was done by using the questionnaire, and the statistical analysis for hypothesis testing, which consisted of Independent Samples, t-test, F-test (One-way ANOVA), and Fisher's Least-Significant Difference (LSD) for paired comparison. The sample consists of 345 parents of Satri Wat Rakhang's students

From the study, it's found that

1. Generally, most parents of Satri Wat Rakhang's students were female, aged between 41 and 50, of the education lower than Bachelor's degrees, the

enterprise owner, of 21,000 Baht average monthly income, with the children studying in lower secondary school education.

2. with regards the parents' to opinions level on education, it is generally found that the highest level of parents' opinions on educational consisted of student's quality, teacher attention, educational management, and student's activities respectively. The lowest average mean value was school environment.

3. The parents' are of different opinions about the sex, the age, education level, at the secondary school with the important point in statistics of 0.05. Regarding the parents' occupation and income, the parents' are of the same opinions with the statistics point of 0.05

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลผู้มีเมตตาธรรมหลายฝ่ายซึ่งผู้วิจัยขอกล่าวถึงเพื่อกราบขอบพระคุณ และอนุโมทนาดังต่อไปนี้ ได้แก่ พระธรรมธีรราชฆาตุมณี เจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม ที่เมตตาและเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้วิจัยได้ทำงานจนสำเร็จลุล่วง, พระสุธีธรรมนุวัตร คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย, เจ้าคุณอาจารย์พระบวรรังษี, ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปุ, ผศ.ดร.สิน งามประโคน, ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ผู้แนะนำเข้าสู่แหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ครู บุคลากรในการช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังที่อนุเคราะห์ให้ข้อมูลที่สำคัญในการวิจัย ผู้วิจัยขออนุโมทนาและขอบพระคุณท่านผู้ให้แง่คิด มุมมองต่าง ๆ อันเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

บุคคลที่ผู้วิจัยมีอาจจะเว้นที่จะกล่าวถึง ได้แก่ คณะสงฆ์วัดระฆังโฆสิตาราม โยมวงศ์ดี โมกขสุทริวงค์ และกัลยาณมิตรทุกท่าน ผู้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ช่วยเหลือในการจัดพิมพ์ และจัดทำรูปเล่มให้สมบูรณ์ถูกต้อง ทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี รวมถึงบุคคลในครอบครัวที่ช่วยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเกิดความวิริยะพากเพียรในการทำงาน

ขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอโน้มถวายเป็นพุทธานุชา แต่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาค บารมีธรรมของเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และขอให้ผู้ปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์จงมีพละนามัยสมบูรณ์ปราศจากโรคภัย บรรลุผลตามควรแก่เหตุและปัจจัยของแต่ละบุคคลด้วยเทอญ

พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชญ กวีวิโส)

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ	๓
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๔
๑.๖ คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย	๔
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น	๗
๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน	๑๔
๒.๓ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพนักเรียน	๒๐
๒.๔ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่ของครู	๒๖
๒.๕ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน	๓๐
๒.๖ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม	๓๕
๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๘
๒.๘ กรอบแนวคิดการวิจัย	๔๓

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๔๔
๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๔๔
๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๔๕
๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๔๖
๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล	๔๗
๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๘
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๒
๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๒
๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๓
๔.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียน การสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๖
๔.๔ การวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๖๑
บทที่ ๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๗๙
๕.๑ สรุป	๗๙
๕.๒ อภิปรายผล	๘๕
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๙๐
บรรณานุกรม	๙๒
ภาคผนวก	๙๘
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๔.๑	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ	๕๓
๔.๒	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรี วัดระฆังเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนก ตามอายุ	๕๓
๔.๓	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด	๕๔
๔.๔	ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ	๕๔
๔.๕	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	๕๕
๔.๖	แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อยกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงชั้นมัธยมศึกษา	๕๕
๔.๗	แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๖
๔.๘	แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๗
๔.๙	แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านความเอาใจใส่ของครูโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๘

๔.๑๐	แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๕๙
๔.๑๑	แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร	๖๐
๔.๑๒	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ สมมติฐาน ของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมผู้ปกครองกับสถานทางด้านเพศ	๖๒
๔.๑๓	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม ผู้ปกครอง กับสถานทางด้านเพศ	๖๒
๔.๑๔	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน	๖๓
๔.๑๕	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของ ผู้ปกครองนักเรียน	๖๓
๔.๑๖	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของ ผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่	๖๔
๔.๑๗	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อ การเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุ ของผู้ปกครองนักเรียน	๖๕
๔.๑๘	แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็น ของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่	๖๖
๔.๑๙	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อการเรียนการสอนด้านเอาใจใส่ของครู จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน	๖๖

- ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
ของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม
ผู้ปกครองกับสถานทางด้านช่วงชั้นของนักเรียน ๗๙
- ๔.๔๑ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ
สมมติฐาน ของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อ
การเรียนการสอนโดย ภาพรวมผู้ปกครองกับสถานทางช่วงชั้นของนักเรียน ๘๑

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคโลกาภิวัตน์ประเทศต่างๆจำเป็นต้องมีการปฏิรูปทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ระบบการจัดการศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของชาติในการเข้าสู่สังคมโลก การศึกษาที่มีคุณภาพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศที่มีทรัพยากรบุคคลและมีการศึกษาที่ดีย่อมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอไม่ว่าทางด้านอุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรม^๑ ด้วยเหตุนี้เองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการศึกษา เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ในด้านที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านบุคคล สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ที่มีคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างแท้จริง

ด้วยความสำคัญทางการศึกษาจึงได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ว่าด้วยสิทธิพลเมือง ให้บุคคลมีสิทธิเสมอภาคในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย นอกจากนี้นโยบายทางด้านการศึกษาของรัฐบาลได้ระบุไว้อย่างชัดเจน และแสดงเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมและสนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนทุกคน ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๑๒ ปีโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถอย่างมีคุณภาพอันเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง

สถาบันครอบครัวนับเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่ง ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้ปกครองและนักเรียนที่เลือกเข้ารับการศึกษาก็เป็นไปตามการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนได้รับการศึกษา นอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ผู้ปกครองจึงมีบทบาทที่มีความสำคัญยิ่งไม่เพียงแต่การเลี้ยงดูอบรมนิตยเท่านั้น แต่

---

^๑ ไพบูลย์ แจ่มพงษ์, “การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพ”, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, ๒๕๔๒), หน้า ๒-๑๒.

รวมไปถึงให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลาน อีกทั้งยังเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา กับโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบวิชาชีพ^๒

โรงเรียนสตรีวัดระฆังเป็นโรงเรียนที่มีประวัติทางการศึกษามาอย่างยาวนานร่วม ๑๐๐ ปี เคยได้รับรางวัลดีเด่นจากกระทรวงศึกษาธิการและกรมการศาสนา อีกทั้งยังเป็นโรงเรียนทดลองการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา ๒๕๓๙ ดังนั้นจึงมีผู้ปกครองนิยมนำบุตรหลานเข้ามาศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นจำนวนมากในแต่ละปีการศึกษา และโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เป็นโรงเรียนจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เน้นปลูกฝังศีลธรรมควบคู่ไปกับการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้จักหลักธรรมในการดำเนินชีวิตของตนอย่างถูกต้อง รู้จักใช้สติปัญญาของตนในการวิเคราะห์ วิจารณ์ และรู้จักบังคับตนเองในการเรียนรู้อย่างมีระเบียบในแบบวิธีที่เป็นกฎเกณฑ์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้มีความรับผิดชอบตนเองและผู้อื่นอย่างเหมาะสม รวมไปถึงด้านการศึกษา สถานศึกษามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาตามโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนในการศึกษาตามระดับชั้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานต่าง ๆ พ.ศ. ๒๕๕๑ และตามวิสัยทัศน์ของโรงเรียนสตรีวัดระฆังคือ เป็นกุลสตรี มีความรู้ สู้ยุคใหม่ ใฝ่คุณธรรมและดำรงความเป็นไทย

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดและมีส่วนในการพัฒนาโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการจัดการศึกษาโรงเรียนสตรีวัดระฆังต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และช่วงชั้นมัธยมศึกษา

^๒ อีสริยา พจนนารี, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๔)

๑.๓ ขอบเขตการวิจัย

๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เป็นปัจจัยสัมพันธ์ต่อความคิดเห็นของของผู้ปกครองที่มีผลต่อการเข้าศึกษาในโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาประเด็น ๕ ด้านเพื่อให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นของผู้ปกครองซึ่งประกอบไปด้วย

๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน
๒. ด้านคุณภาพนักเรียน
๓. ด้านการเอาใจใส่ของครู
๔. ด้านกิจกรรมนักเรียน
๕. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง รวมผู้ปกครองของนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๒,๕๐๐ คน

๑.๓.๓ ขอบเขตด้านสถานที่

โรงเรียนสตรีวัดระฆัง แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการระหว่าง เดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ ถึงเดือน ธันวาคม ๒๕๕๔ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๔ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑. ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร

๒. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกันอย่างไร

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

๑.๕.๑ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๕.๒ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๕.๓ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี การศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๕.๔ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๕.๕ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี รายได้ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๕.๖ ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนในระดับช่วงชั้นมัธยม ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง แตกต่างกัน

๑.๖ คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

ข้อมูลทั่วไป หมายถึง ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

๑.๖.๑ **ระดับการศึกษา** หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ การศึกษาสูงสุดต่ำกว่า ชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี

๑.๖.๒ **อาชีพ** หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงาน หรือกิจกรรมเศรษฐกิจของผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครที่กำลังประกอบในปัจจุบัน

๑.๖.๓ **รายได้** หมายถึง รายได้ต่อเดือนต่อคนของผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม

๑.๖.๔ **ผู้ปกครอง** หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่เลี้ยงดู เอาใจใส่ อบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจเป็นบิดา มารดา หรือญาติ พี่ น้องของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๕ นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๑.๖.๖ ความคิดเห็น หมายถึง ทศนะและความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบ พอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยและสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปคำนวณค่าทางสถิติแล้วแปลความคิดเห็นได้

๑.๖.๗ ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจและการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาของนักเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอน วิชาการสอน เนื้อหาในหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียน รวมทั้งการส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆให้กับนักเรียน

๑.๖.๘ ความคิดเห็นด้านคุณภาพนักเรียน หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจและการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรของนักเรียน

๑.๖.๙ ความคิดเห็นด้านการเอาใจใส่ของครู หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจและการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับครู ในการให้ความสนใจ ความรัก ความเมตตา เห็นออกเห็นใจนักเรียน ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอทั่วถึง ตลอดจนเป็นที่ปรึกษาปัญหาของนักเรียน

๑.๖.๑๐ ความคิดเห็นด้านกิจกรรมนักเรียน หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจและการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในสังคมได้แก่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

๑.๖.๑๑ ความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเข้าใจและการรับรู้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเพื่อน สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการบริหาร

กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ห้องสมุด อาคารเรียน ห้องเรียนรวมถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบของโรงเรียน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

๑.๗.๒ ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักกรรม ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้ เพื่อให้ครอบคลุมกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบไปด้วย

- ๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
- ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน
- ๒.๓ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพนักเรียน
- ๒.๔ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่ของครู
- ๒.๕ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน
- ๒.๖ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสภาพสิ่งแวดล้อม
- ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๘ กรอบแนวคิดการวิจัย

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

๒.๑.๑ ความหมายของความคิดเห็น

วิทย์ เทียงบุญธรรม ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นคำที่มีความหมายในพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ว่า Opinion ซึ่งหมายถึงข้อคิดเห็น ความคิดเห็น ความเชื่อ ความแน่ใจ ทศนะ ข้อเสนอ ข้อวินิจฉัย^๑

---

^๑ วิทย์ เทียงบุญธรรม, พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย, (กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๔๒), หน้า ๖๐๒.

Webster ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความไม่แน่นอน หรือความรู้ที่แท้จริง แต่อยู่ที่จิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลว่าน่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้^๒

Engle และ Snellgrove ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกทางด้านเจตคติที่ออกมาเป็นคำพูดเป็นการสรุปหรือลงความเห็นตามพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่^๓

กฤษณี มหาวิรุฬห์ กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอน หรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน หรือปกป้องความคิดนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงานสภาพแวดล้อม เป็นต้น และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้^๔

อุทัย หิรัญโต ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ(Attitude) นั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานาน เป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีอยู่ในตัวของบุคคลทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเลออันสั้นเรียกว่า Opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนพยานหลักฐานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์ มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย เกิดขึ้นง่ายแต่สลายตัวเร็ว^๕

^๒ นริศ รัตน์, ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด, ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๔๔), หน้า ๕.

^๓ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๕.

^๔ กฤษณี มหาวิรุฬห์, ทัศนะในการดำเนินงานเบื้องต้นของประชาชนกรรมากรหมู่บ้านตามโครงการการรณรงค์คุณภาพชีวิต และความจำเป็นพื้นฐาน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดชัยนาท, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเกษตรศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๑), หน้า ๓๗.

^๕ อุทัย หิรัญโต, สังคมวิทยาประยุกต์, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๘), หน้า ๘๐-๘๑.

เรื่องวิทย์ แสงรัตนา กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาศัยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์และ สภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงข้อคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้^๖

ประภาเพ็ญ สุวรรณ กล่าวว่าความคิดเห็นถือว่าการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง การแสดงความคิดเห็นมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมจะมี ปฏิกริยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก การแสดงออกดังกล่าว เป็นการแสดงออก ของความเชื่อ ว่า อะไรถูก อะไรผิด ชอบหรือไม่ชอบ^๗

กฤตยา อาชวนิจกุล ได้พูดถึงทัศนคติ (attitude) และความคิดเห็น (opinion) ว่า "ทัศนคติคือลักษณะของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งใดส่วนความคิดเห็นคือทัศนคติที่มี อยู่ภายในจิตใจของตน เมื่อเกิดความรู้สึกหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้วก็จะกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้อง กับความรู้สึกภายในของตน"^๘

สุชา จันทร์เอม กล่าวว่าความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลแต่ เป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่าทัศนคติคนเราจะมีความคิดเห็นแตกต่างกันและความคิดเห็นเป็นส่วน หนึ่งของทัศนคติ^๙

กมลรัตน์ หลาสว่างษ์ กล่าวว่า ความคิดเห็น (opinion) เป็นการแสดงออกโดย การพูดหรือการเขียนเกี่ยวกับทัศนคติหรือความเชื่อหรือค่านิยมของบุคคลความคิดเห็น ไม่ เหมือนทัศนคติตรงที่ไม่จำเป็นจะต้องแสดงความรู้สึกอารมณ์หรือแม้กระทั่งการ แสดง พฤติกรรมที่จะสนองหรือไม่สนองตอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นเพียงคำพูด พรอมเหตุผลที่บุคคลคิด ขึ้นมาและถ้าไม่มีคนเห็นด้วย ก็อาจเปลี่ยนเป็นคำพูด ดังกล่าวได้ ดังนั้นบุคคลที่มีทัศนคติหรือ ความเชื่อหรือค่านิยม อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถ้าไม่แสดงความคิดเห็นออกมาก็จะไม่มีบุคคลใด

^๖ เรื่องวิทย์ แสงรัตนา, ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ศึกษาพื้นที่กอง กำกับการที่ ๔ (กองบังคับการตำรวจนครบาลเหนือ), วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๒๐), หน้า ๒๐.

^๗ ประภาเพ็ญ สุวรรณ, ทัศนคติ การวัดความเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย, (กรุงเทพมหานคร : ไทย วัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๓.

^๘ กฤตยา อาชวนิจกุล, การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว, เอกสาร ประกอบการบรรยายในเรื่องการศึกษาวิจัยทางประชากรและการวางแผนครอบครัว, (สถาบันวิจัยประชากร และสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล. ๒๕๒๐), หน้า ๑.

^๙ สุชา จันทร์เอม และ สุรางค์ จันทร์เอม, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร: แพร่พิทยา. ๒๕๒๔), หน้า ๘.

ทราบเลยว่าบุคคลนั้นมีทัศนคติความเชื่อหรือค่านิยมเช่นใด^{๑๐}

สาวิตรี ศรีสุข กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง จากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ หรือการตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง^{๑๑}

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นแนวโน้มการแสดงออกต่อสิ่งเร้าและการกระทำของบุคคลต่อบุคคลรวมไปถึงสภาพแวดล้อมของบุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางบวก คือ ชอบ เห็นด้วย พอใจ สนับสนุน หรือในทางลบคือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่สนับสนุนและความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น สามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

๒.๑.๒ ความหมายของความคิดเห็นตามหลักจิตวิทยา

สำหรับพจนานุกรมจิตวิทยาและจิตวิทยาวิเคราะห์ (Harance และ AVA)^{๑๒} ได้อธิบายความหมายของความคิดเห็นไว้ ๓ ประการคือ

๑. ความคิดเห็นเป็นความเชื่อที่คนยึดถือโดยปราศจากพิจารณาด้วยอารมณ์หรือความต้องการและสามสรถกลับมาทบทวนใหม่ ถ้าหากว่ามีหลักฐานที่มายืนยันและน่าเชื่อถือ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยท่าทางตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้น มีความเป็นตัวเองน้อยที่สุด เข้าใจว่าความคิดเห็น ได้แยกตัวออกจากทัศนคติ ความคิดเห็นส่วนมาก เป็นการแสดงออกของความต้องการ ในส่วนบุคคลมากกว่า ที่จะเป็นความเชื่อถือของคนทั่วไป แต่ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลของสิ่งเร้าหรือด้วยตนเอง ความคิดเห็นก็เป็นการกล่าวถึงเรื่องราวที่จะนำไปสู่ความรู้ และสามารถวกเกี่ยวกับความจริงที่ปรากฏอีกในหนึ่ง ความคิดเห็นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงขณะหนึ่ง

๒. ความคิดเห็น มีความหมายในตัวเอง เป็นคำพูดทั่วไปที่อาจจะคำหนึ่งถึงหรือไม่ก็ได้

^{๑๐} กมลรัตน์ หลาสวงษ์, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : ศรีเตชการพิมพ์, ๒๕๒๗), หน้า ๑๗๔.

^{๑๑} สาวิตรี ศรีสุข, “การสร้างสื่อเพื่อการศึกษาพัฒนาการ : คู่มือการศึกษาธรรมชาติในป่าดิบเขา”, วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๓๗, หน้า ๒๓.

^{๑๒} Harace, B. English and AVC. C. English. A comprehensive dictionary of Psychological and Psychoanalytical Term. New York: Princeton. (1967 : 358-359).

๓. ความคิดเห็นมีความหมายเหมือนกับทัศนคติ ความคิดเห็นมักใช้แสดงให้เห็นถึงทัศนคติและมักใช้แทนกันโดยทั่วไป ความคิดเห็นมักใช้กับงานที่ต้องใช้สมอง ทัศนคติใช้เกี่ยวกับการประเมินค่า^{๑๓}

จากคำจำกัดความดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปความคิดเห็นว่าความคิดเห็นเป็นความรู้สึกความเชื่อเฉพาะบุคคลที่แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียนหรืออาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นโดยความคิดเห็นนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานและข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

๒.๑.๓ ความสำคัญของความคิดเห็น

Feidman กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลกลุ่มคนที่มี ต่อสิ่งหนึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูดการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานรวมทั้งในการผลักดันการทำงานด้วยเพราะจะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน^{๑๔}

Best กล่าวว่าในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยได้แก่ การสอบถาม ซักถาม บันทึกลง และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง Best ได้เสนอแนะว่า "วิธีง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไรและจะได้สามารถทำตามข้อคิดเห็นนั้นได้หรือในการวางนโยบายใด ๆ ก็ตามความคิดเห็นที่วัดออกมาได้ จะทำให้ผู้บริหารเห็นควรหรือในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือลดเลิกไป"^{๑๕}

ชาติชาย โทสิทริติ กล่าวว่า ความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป ต้องมีสิ่งประกอบ ๓ อย่าง คือบุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเรา และมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำมากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นนั้นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยผู้ที่ตอบ

^{๑๓} ลัดดาวัลย์ บุญพานิช, ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนโครงการยกระดับพื้นฐานสำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านและผู้นำท้องถิ่นภาคกลาง, ปรินทิพพานิช, กศ.ม., มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสามมิตร, ๒๕๕๐, หน้า ๑๐.

^{๑๔} Feidman, M.P. **Psychology in the industrial environment.** (London: Butter worth and co., ltd. 1971), P 53.

^{๑๕} Best, J.W. **Research in education.** ๓rd ed. Englewood cliffs. (New Jersey: Prentice Hall, ltd. 1977), P 17.

คำถามหรือเลือกแบบสอบถาม^{๑๖}

สรุปความสำคัญของความคิดเห็นได้ว่าความคิดเห็นนั้นเป็นประโยชน์ในการกำหนดแบบแผนการวางนโยบายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามนโยบายหรือลมนโยบายเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างเรียบร้อย ซึ่งได้มาจากการสำรวจความคิดเห็นและรวบรวมไว้เป็นข้อมูล

๒.๑.๔ ประเภทของความคิดเห็น

Remmer กล่าวหาว่า ความคิดเห็นมี ๒ ประเภทด้วยกัน^{๑๗} คือ

๑. ความคิดเห็น เชิงบวกสุด-เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้

๑.๑ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา

๑.๒ ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

๒. ความคิดเห็นจากความรูความเข้าใจการมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรูความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดีไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

สรุปประเภทของความคิดเห็นตามที่กล่าวข้างตนออกเป็น ๒ ประเภท คือความคิดเห็นที่สามารถบอกทิศทางได้ว่าสิ่งไหนรักมากที่สุดสิ่งไหนเกลียดมากที่สุดกับความคิดเห็นที่ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ

๒.๑.๕ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

การเกิดความคิดเห็นของบุคคลจะได้รับอิทธิพลตั้งแต่เด็กจากบุคคลในครอบครัว คือ จากแม่ พ่อ พี่น้อง และญาติ เมื่อเข้าโรงเรียนจะได้รับอิทธิพลจากครูและเพื่อน รวมทั้งประสบการณ์ตรงที่ได้รับเป็นส่วนตัวและจากสื่อมวลชน ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น^{๑๘} องค์ประกอบของสถาบัน ได้แก่ โรงเรียน หน่วยงานองค์กร สมาคม และการติด

^{๑๖} ชาติชาย โทสิทริติ. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งสถานกาลีโน ขึ้นในเขตทุ่งกุลาร่องไห้. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๒๙, หน้า ๑๕.

^{๑๗} Remmer, H.H. Introduction to Opinion and Attitude. (New-York : Harper and Brothers Publisher. 1954), p 171.

^{๑๘} วีระพร อูวรรณโณ, จิตวิทยาสังคม, (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙), หน้า ๕๑-๕๔.

ต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น^{๑๙} นอกจากนี้ออกแคมป์ (Oskamp)^{๒๐} ยังกล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็นวามมาจากปัจจัยหลายประการดังนี้

๑. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งรับรู้ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ติดต่อบุคคลภายนอก

๒. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคลคือบุคคลได้ รับประสบการณ์ด้วยตนเองการกระทำ ด้วยตนเองหรือได้พบเห็นทำให้บุคคลมีความสนใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

๓. อิทธิพลของผู้ปกครองคือเมื่อบุคคลเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็น ผู้ที่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

๔. ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่มคือเมื่อบุคคลเจริญเติบโต ย่อมต้องมีกลุ่มและสังคมดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มคือเมื่อบุคคลเจริญเติบโต ย่อมต้องมีกลุ่มและสังคมดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนกลุ่มอ้างอิงหรือการยอมรับสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

๕. สื่อมวลชนคือสื่อต่าง ๆ ที่เขามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้นดังนั้นสื่อเหล่านี้จึงได้แก่โทรทัศน์วิทยุ หนังสือพิมพ์นิตยสารซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นบุคคล

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อ ความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้นการสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานเพราะจะทำให้การดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามความพอใจของคนในองค์กร (Feldman)^{๒๑}

ในการศึกษาความคิดเห็นต่าง ๆ สวนมากจะใช้วิธีแบบวิจัย โดยการร่างแบบสอบถาม(questionnaire) ไปสัมภาษณ์ชักถามกลุ่มประชากรตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์หรือรวบรวม

^{๑๙} ถวิล ธาราโกชน. จิตวิทยาสังคม, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖), หน้า ๖๕-๖๗.

^{๒๐} Oskamp, S. Attitude and Opinion. New Jersey : Prentice-Hall, Inc. 1977 : 119-133.

^{๒๑} Feidman, M.P. Psychology in the industrial environment. (London: Butter worth and co., ltd. 1971), P 53.

ไวเปิน ขอมูล ซึ่งเบสท์ (Best)^{๒๒} ไดเสนอแนะว่า "วิธีง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นนั้นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบแต่ละข้อความเพราะจะทำให้เห็นว่าคุณคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใดและจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือไม่ ในการวางนโยบายต่างๆ ความคิดเห็นที่วัดออกมาจะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในอันที่จะดำเนินนโยบายหรือลดเลิกไป"

จากแนวคิดข้างต้นสรุปความสำคัญของความคิดเห็นได้ว่าการแสดงความคิดเห็นของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ช่วยให้ผู้แสดงความคิดเห็นและผู้รับความคิดเห็นสามารถสนองความต้องการของแต่ละฝ่ายได้

๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

๒.๒.๑ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

วิจิตร ศรีสอาน^{๒๓} การเรียนการสอนจะประสบความสำเร็จจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยพื้นฐาน ๔ ประการ คือ

๑. วางวัตถุประสงค์ของการสอนให้ชัดเจนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๒. สำรวจความพร้อมและความรู้พื้นฐานโดยพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล

๓. เลือกวิธีการสอนให้เหมาะกับสภาพผู้เรียน นำเทคโนโลยีและเทคนิคการสอนประกอบ

๔. วัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าเพื่อพัฒนาการของผู้เรียน

งานวิชาการมีขอบข่ายครอบคลุมเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงาน เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน ตลอดจนการวัด และประเมินผล รวมทั้งติดตามผล และสื่อการสอนรวมไปถึงการพัฒนาผู้สอนตลอดจนการดำเนินการกิจการของโรงเรียนจะต้องเป็นไปตามหลักสูตร และระเบียบพิธีการของการเรียนการสอน จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมทุกระยะ ด้วยการจัดเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย บางครั้งก็มี

^{๒๒} Best, J.W. Research in education. ๓rd ed. Englewood cliffs. (New Jersey: Prentice Hall, Ltd.1977), P 171.

^{๒๓} วิจิตร ศรีสอาน, การพัฒนาการเรียนการสอน, รายงานการสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสามมิตร, ๓-๖ มิถุนายน ๒๕๑๙, หน้า ๘-๙.

การเพิ่มวิชาใหม่ ๆ เข้าไปด้วยผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างแท้จริงนั้น เกิดจากการเรียนการสอน

๒.๒.๒ ความสำคัญของคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

พรชูลี คุณานุกร^{๒๔} กล่าวว่าคุณภาพทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้รอบรู้มีความสามารถในการสอน สามารถทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมในการเรียนที่แสดงออกหรือประเมินได้ เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะ และมีเจตนาที่ดีต่อวิชาการและสถาบันมีความสามารถในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเรียบเรียงบทความตามความรับผิดชอบในวิชาที่สอนของตน อาจารย์ที่ประสบความสำเร็จในการสอนและบรรลุความเป็นเลิศในวิชาชีพมีคุณลักษณะทางวิชาการดังนี้

๑. มีการปรับปรุงข้อความเนื้อหาของการสอนอยู่เสมอ
๒. แสวงหาเทคนิคในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. มีความสนใจในกิจกรรมการสอนในรายวิชาใหม่ๆ
๔. มีความเชื่อมั่นในการถ่ายทอดความรู้ พุดชัดเจน เข้าใจง่ายพูดอย่างมีเหตุผล ไม่คลุมเครือ มีความยึดหยุ่นในเนื้อหาวิชา
๕. เข้าใจและมีวัตถุประสงค์การสอนที่แน่นอน จัดระบบการสอนดีและมีความหมาย
๖. เปิดเผย มีทัศนคติที่ดีต่อผู้เรียน ศึกษาความแตกต่างและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน
๗. มีความเมตตา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี มีความเห็นใจและยอมรับความเห็นของนักเรียน

ดังนั้นเมื่อหลักสูตรเปลี่ยนก็จำเป็นต้องอบรมครูตามไปด้วย เพราะการใช้หลักสูตรในโรงเรียนจะมีส่วนเกี่ยวข้องไปถึงการจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการประเมินผลด้วย ในด้านของงานสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการ ได้แก่ งานควบคุมดูแลหลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดการเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพ และประสิทธิภาพสถานศึกษาการจัดการเรียนการสอนจะดำเนินไปได้ด้วยดี จะต้องคำนึงถึงการจัดการอย่างมีระบบ ดังนี้

๑. ตัวป้อน(Input) คือผู้เรียน ผู้สอน เนื้อหาวิชา สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

^{๒๔} พรชูลี คุณานุกร, คุณลักษณะครูอาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษา, (อัสสัมชัญ)

๒. กระบวนการ(Process) หมายถึง กระบวนการจัดการสอน เป็นการวางแผนและเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการสอนและประเมินผลการสอน

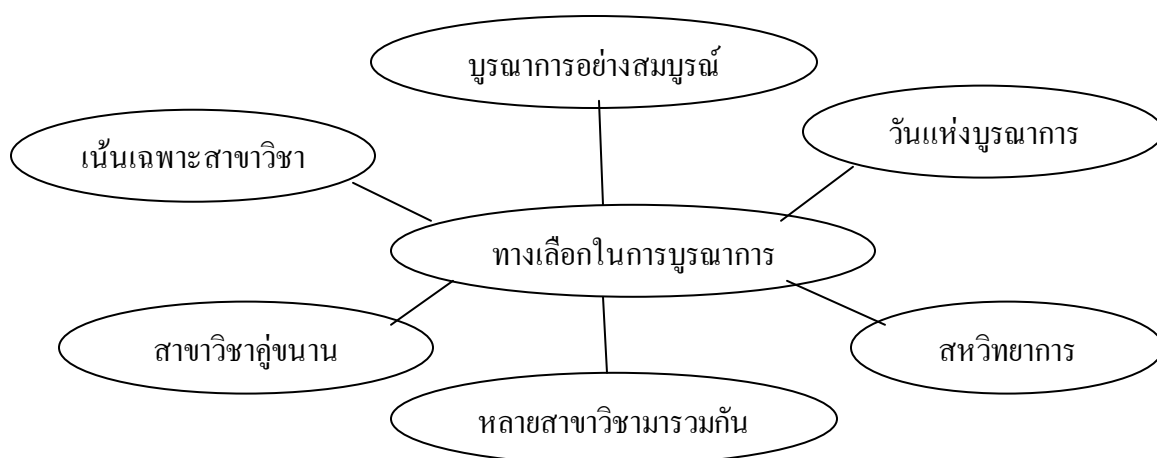
๓. ผลผลิต (Product) เป็นผลของผู้เรียนจากการวัดและประเมินผล การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ปรารถนาของผู้เรียนเป็นไปตามความคาดหวังหลักสูตร

สรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นกุญแจสำคัญของโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

๒.๒.๓ การจัดการเรียนการสอนที่เห็นทักษะกระบวนการ

การปฏิรูปการศึกษาเป็นกระแสโลกที่ทุกประเทศต้องดำเนินการให้ผลผลิตของระบบการศึกษาคือ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสูง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มุ่งปฏิรูปการศึกษาโดยมีการเรียนรู้เป็นหัวใจและสาระบัญญัติมาตรา ๒๓ กำหนดให้เน้นองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทางของหมวด ๔ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มุ่งให้คนไทยเป็นคนดี เก่ง และมีศักยภาพในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ได้พัฒนาตามแนวทางของ Standard-based Curriculum คือเป็น หลักสูตรที่มีมาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทั้ง ๘ กลุ่มสาระเป็นเครื่องกำหนดคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกมาตรฐานการเรียนรู้ จะประกอบด้วยองค์ความรู้กระบวนการเรียนรู้เป็นเสมือนมาตรฐาน หลักสูตรมีเจตนารมณ์ที่จะเน้นความรู้คู่คุณธรรม การเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้จะเน้นกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ วิชาของการเรียนรู้ที่สำคัญๆ ได้แก่ กระบวนการความคิดรวบยอดที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในสาระการเรียนรู้ที่กำหนดอย่างถูกต้อง ชัดเจน กระบวนการคิดวิเคราะห์โดยใช้โยนิโสมนสิการ กระบวนการสืบค้น กระบวนการฝึกปฏิบัติบริหารจัดการ เจริณปัญญา กระบวนการขัดเกลาทางสังคม(Socialization) กระบวนการเผชิญสถานการณ์เพื่อการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม เป็นต้น กระบวนการเหล่านี้ครูสอนจะต้องนำไปจัดการเรียนรู้ เจตนารมณ์ของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรใหม่นั้นได้ออกแบบไว้อย่างยืดหยุ่น เอื้อต่อการสอนแบบบูรณาการ โดยครูจำเป็นต้องทำให้เข้าใจกับกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบ เพื่อการประหยัดเวลาและนำไปสู่ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสาระการเรียนรู้ การเรียนรู้ อาจมีทางเลือกได้ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ ๒.๑ การบูรณาการการเรียน

๑. การออกแบบเนื้อหาสาระแบบเน้นเฉพาะสาขาวิชา การออกแบบเนื้อหาสาระแบบนี้ เน้นที่การแยกย่อยเนื้อหาออกเป็นวิชาต่างๆ และจัดให้เรียนแต่ละวิชาอย่างคร่ำๆ ใจแต่ละวันไม่มีการพยายามบูรณาการวิชาใดๆ เข้าด้วยกัน

๒. การออกแบบเนื้อหาสาระแบบสาขาวิชาคู่ขนาน การจัดการเรียนรู้แบบนี้ครูจะจัดลำดับบทเรียนให้สอดคล้องกับบทเรียนในสาขาวิชาอื่นที่อยู่ในขอบข่ายเดียวกันเป้าหมายที่มุ่งเน้นให้เกิดผลในทันที คือ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงการเรียนในวิชาหนึ่งไปสู่อีกวิชาหนึ่ง

๓. การจัดเนื้อหาสาระแบบหลายสาขาวิชามารวมกัน การจัดเนื้อหาสาระแบบหลายสาขามารวมกันมีข้อเสนอแนะว่าบางวิชาที่เกี่ยวข้องกัน ควรพิจารณารวมกันไว้หน่อยหนึ่งหรือวิชาหนึ่ง เพื่อที่จะได้ศึกษาเรื่องราวหรือประเด็นนั้นอย่างลึกซึ้ง ลักษณะนี้ต่างจากการจัดเนื้อหาสาระแบบคู่ขนาน ซึ่งจะเป็นเฉพาะที่ขอบข่ายเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา ถ้าจะเปรียบเทียบการจัดเนื้อหาสาระแบบนี้ให้เป็นอีกก็คือ เปรียบเสมือนวงล้อที่มีสีอันอันเกิดจากสีต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน กลุ่มสีต่างๆ ที่ช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันก็เปรียบเสมือนสาขาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันโดยตรง

๔. การจัดเนื้อหาสาระแบบสหวิทยาการ การจัดเนื้อหาสาระแบบนี้เป็นการนำวิชาต่างๆ ที่สอนในหลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษา เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ศิลปะ ดนตรี พลศึกษา มารวมเข้าด้วยกันเป็นหน่วยการเรียน จุดสำคัญคือผู้ออกแบบต้องพยายามให้เนื้อหาวิชาทั้งหมดเป็นพื้นฐานในการสร้างภาพรวม หน่วยการเรียนแต่ละหน่วยจะต้องกำหนดเวลาให้ เช่น ๒-๓ วัน, ๒-๓ สัปดาห์ หรือ ๑ ภาคเรียน

๕. การจัดในรูปแบบของวันแห่งการบูรณาการ การจัดในรูปแบบนี้ก็คือ จัดให้มีหนึ่งวันเต็มสำหรับการบูรณาการเนื้อหา โดยนำเอาหัวข้อหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากโลกของนักเรียน

มาเป็นเนื้อหาหลัก จุดเน้นอยู่ที่การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นที่คำถามและความสนใจของนักเรียนมากกว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๖. การจัดเนื้อหาสาระแบบบูรณาการอย่างสมบูรณ์ การจัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรแบบนี้ มีลักษณะเป็นสหวิทยาการมากที่สุด นักเรียนจะต้องอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และสร้างหลักสูตรขึ้นจากชีวิตของนักเรียนในแต่ละวัน ตัวนักเรียนเองมีความรู้สึกเป็นอิสระสามารถชี้นำตนเองได้ ซึ่งลักษณะเช่นนี้ตรงกันกับหลักสูตรแบบดั้งเดิม ที่ดูจะส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาคนอื่น^{๒๕}

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการนี้ครูจะต้องใช้จิตวิทยาพัฒนาการควบคู่ไปด้วย คือให้ความสำคัญกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ผู้เรียนระดับอนุบาลจะใช้การบูรณาการอย่างสมบูรณ์ได้ดี เพราะการจัดการเรียนรู้เน้นสมรรถภาพ ให้ผู้เรียนได้เรียนและเล่นอย่างมีคุณค่า ในระดับประถมศึกษา ๑-๓ จะต้องเริ่มให้มีสาระการเรียนรู้บ้าง เพื่อการอ่านออก เขียนได้ และวิเคราะห์ เวลาเรียนส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปกับเรียนรู้ภาษาแม่ และการคิดคำนวณเบื้องต้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕-๖ จะต้องเริ่มให้ความสำคัญกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น ในระดับมัธยมศึกษา การบูรณาการควรบูรณาการในรูปแบบวิทยาการมากขึ้น

สรุปความได้ว่า การบูรณาการการเรียนรู้ เป็นศาสตร์ที่เชื่อมโยงทุกศาสตร์เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๔ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม รูปแบบการเรียนการสอนเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) หมายถึง การเรียนรู้จากประสบการณ์ หรือการเรียนรู้โดยการลงมือทำ ดึงประสบการณ์เดิมจากตัวผู้เรียนแล้วผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้สะท้อนแนวคิดจากประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิดใหม่ รวมทั้งทักษะและเจตคติใหม่ ต่างจากการเรียนรูปแบบเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ กำหนดและถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ มี ๔ ขั้นตอน คือ

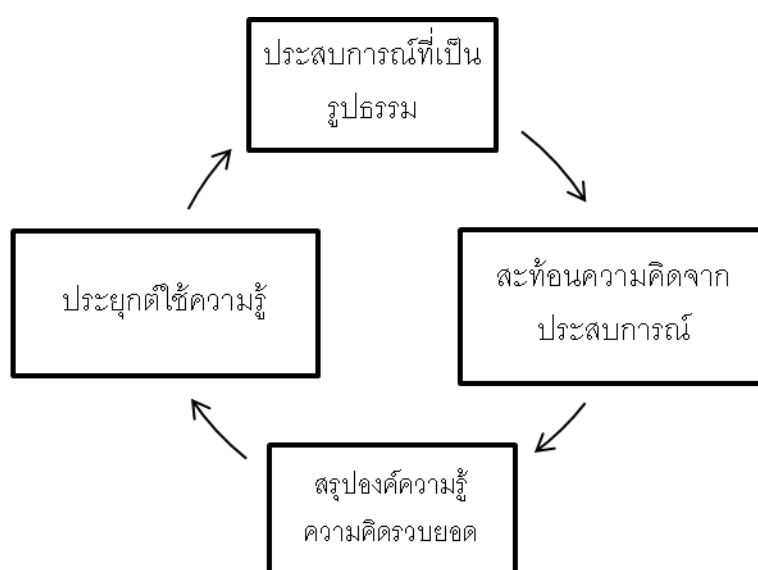
๑. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม จากสื่อ รูปภาพของจริง
๒. ผู้เรียนสะท้อนความคิดจากประสบการณ์ด้วยมุมมองที่หลากหลาย จากการตอบคำถาม ทำกิจกรรม
๓. ผู้เรียนสรุปความรู้ จากการสังเกต และการสะท้อนเป็นความคิดรวบยอด ซึ่งเป็นนามธรรม และสรุปเป็นหลักการซึ่งได้จากการบูรณาการ การสังเกตกับทฤษฎี

^{๒๕} กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, การบูรณาการข้ามวิชา, (กรุงเทพฯ : ศุภสมาคมฯ, ๒๕๔๔), หน้า ๗๑-๗๒.

๔. ผู้เรียนนำหลักการนั้นไปประยุกต์ใช้ หรือทดลองใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

กิจกรรม หลากหลาย ครูสังเกต บันทึก

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ปรับความรู้เดิมให้เป็นความรู้ใหม่ ที่มีความหมาย นำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง และพัฒนาการคิด แก้ปัญหาด้วย^{๒๖}

แผนภูมิ ๒.๒ แสดงการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้น ครูผู้สอนจะต้องเลือกวิธีสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนในแต่ละเรื่อง มีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจของผู้เรียน มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างสม่ำเสมอ งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนทุกด้าน ซึ่งสามารถสรุปขอบเขตของงานวิชาการได้ดังนี้ งานการจัดหลักสูตร งานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานการใช้วิธีการสอน และ การใช้สื่อการเรียนการสอน งานการวัดผลการเรียนการสอน และการนิเทศการสอน

^{๒๖} กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ. การจัดการความรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. (กรุงเทพฯ : เมธีทีปส์), ๒๕๔๘.

๒.๓ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพนักเรียน

๒.๓.๑ ความสำคัญของคุณภาพนักเรียน

หัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต^{๒๗} โดยเป้าหมายทางด้านคุณภาพนักเรียนอันเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีเป้าหมายอยู่ที่ให้คนไทยเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข^{๒๘}

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐- ๒๕๕๔) มุ่งเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาคนและสังคมไทยพบว่า คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ผลการพัฒนาชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญหลายประการที่ต้องเร่งแก้ไขและเสริมสร้างให้เข้มแข็ง โดยมีวัตถุประสงค์

๑. สร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรมอย่างต่อเนื่อง ด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา และเสริมสร้างสมรรถนะกำลังคน สามารถประกอบอาชีพเพื่อดำรงชีวิตและสนับสนุนการแข่งขันของประเทศ

๒. เสริมสร้างระบบสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างครบวงจร ตั้งแต่การส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ สามารถลดการเจ็บป่วยและค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

๓. สร้างระบบคุ้มครองทางเศรษฐกิจสังคมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้คนไทยสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมั่นคงและอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขและเป้าหมายการพัฒนาคนและสังคมไทยดังต่อไปนี้

การพัฒนาให้ทุกคนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ และศีลธรรม มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในการดำเนินชีวิต ผลักดันให้ครอบครัว ชุมชน สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษาร่วมกันพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม เป็นคนดี ห่างไกลอบายมุขและยาเสพติด มีภาวะผู้นำ อุทิศตนเพื่อ

^{๒๗} กระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕, โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖), หน้า ๕.

^{๒๘} สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, มาตรฐานการศึกษาของชาติ, (กรุงเทพมหานคร : สหภาพสื่อการพิมพ์, ๒๕๔๘), หน้า ๓.

ส่วนรวม รวมทั้งสืบค้นคนดีในสังคม เชิดชูให้เป็นแบบอย่างที่ดีในทุกระดับ สังคม ในการร่วมสร้างคนดีและสังคมดี^{๒๙}

โรงเรียนสตรีวัดระฆังได้กำหนดคุณสมบัติสำหรับการพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้ตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทุกระดับชั้น มาตรฐานตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ

๑. แต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
๒. มาโรงเรียนทันเวลาที่โรงเรียนกำหนดไว้
๓. นักเรียนต้องส่งใบลา หรือแจ้งเหตุให้โรงเรียนทราบ และมีผู้ปกครองลงชื่อรับรองการลาทุกครั้ง
๔. นักเรียนไม่ควรขาดเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ
๕. นักเรียนต้องไม่เล่นการพนัน ละเว้นสิ่งเสพติดทุกชนิด
๖. นักเรียนต้องไม่ประพฤติตนให้เป็นที่เดือดร้อนต่อครอบครัว และเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียงของโรงเรียน
๗. นักเรียนต้องรับผิดชอบต่องานที่ครู อาจารย์มอบหมายให้ทำ
๘. นักเรียนต้องตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มความสามารถ
๙. นักเรียนต้องมีสัมมาคารวะ เคารพต่อครูอาจารย์และผู้ใหญ่ ไม่แสดงกิริยากระด้างกระเดื่อง
๑๐. นักเรียนต้องปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

๒.๓.๒ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

ประภาศรี สีหอำไพ (๒๕๔๐) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามหลักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ และการเรียนรู้ทางสังคมและทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาตั้งรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) จริยธรรมกับมโนธรรม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มนุษย์อยู่ในสังคมกลุ่มใดก็จะเรียนรู้ความผิดชอบชั่วดี จากสิ่งแวดล้อมในสังคมนั้นจนมีลักษณะพิเศษของแต่ละสังคมที่เรียกว่า เอกลักษณะ เป็นกฎเกณฑ์ให้ประพฤติปฏิบัติตามข้อกำหนดโดยอัตโนมัติ คนที่ทำชั่วแล้วรู้สึกสำนึกเกิดหรืออดตีปละอายใจตนเอง ถือว่าได้รับการลงโทษด้วยตนเอง เมื่อสำนึกแล้วพึงละเว้นไม่ปฏิบัติอีกโดยไม่ต้องมีสิ่งควบคุม

^{๒๙} สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, <<http://www.google.co.th/>>, “คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐”, ๙ July ๒๐๐๗.

จากภายนอกเป็นการสร้างมโนธรรมขึ้นมาโดยไม่จำเป็นต้องสนใจองค์ประกอบของลำดับขั้นพัฒนาการทางจริยธรรม

ในลักษณะทฤษฎีเช่นนี้ บทบาทของการศึกษา คือ การพัฒนาทางด้านจิตใจ เพื่อเสริมสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพตามที่ระบบเศรษฐกิจและสังคมต้องการ ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ การศึกษาเพื่ออบรมฝึกฝนการนำสติปัญญาไปใช้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นยิ่งขึ้น พยายามแสวงหาจุดมุ่งหมายให้แก่ชีวิต คือความเป็นอยู่อย่างดีที่สุด หรือการมีอิสรภาพ การศึกษาจึงเป็น “ กิจกรรมของชีวิต โดยชีวิต เพื่อชีวิต เป็นความสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและรู้จักเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน ”^{๑๐}

๒. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) อธิบายการเกิดของจริยธรรมว่า เป็นกระบวนการสังคมประภคิต (Socialization) โดยการซึมซาบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากสังคมที่เติบโตมา รับเอาหลักการเรียนรู้เชื่อมโยงกับหลักการเสริมแรง และการทดแทนสิ่งเร้า (Stimulus Substitution) รับแนวคิดของทฤษฎีจิตวิเคราะห์เป็นรูปแบบ โดยยึดถือว่าการเรียนรู้ คือ การสังเกตเลียนแบบจากผู้ใกล้ชิดเพื่อแรงจูงใจ คือ เป็นที่รักที่ยอมรับในกลุ่ม พวกเดียวกับกลุ่มต้นแบบเพื่อเป็นพวกเดียวกัน

๓. ทฤษฎีการพัฒนาการด้านจริยธรรม เพียเจต์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg) ได้แบ่งพัฒนาการทางด้านจริยธรรมของมนุษย์เป็นขั้นๆดังนี้^{๑๑}

ทศนา แคมมณี^{๑๒} ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมตามหลัก เพียเจต์ (Piaget)^{๑๓} อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์เป็นไปตามขั้นและขั้นกับวัย โดยแบ่งเป็น ๒ ขั้นใหญ่ ๆ คือขั้นแรก อายุระหว่าง ๕-๘ ปี เป็นขั้นยอมรับกฎเกณฑ์จากผู้มีอำนาจเหนือตน (Heteronomous) เช่น บิดามารดา ครู และเด็กที่โตกว่า เด็กจะปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและเชื่อว่ากฎเกณฑ์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ ขั้นที่สอง เป็นขั้นการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของกฎเกณฑ์ (Autonomous) อายุตั้งแต่ ๘ ปีขึ้นไป เด็กจะเริ่มมีความคิดวากฎเกณฑ์คือข้อตกลงระหว่างบุคคลและผู้ที่ใช้กฎเกณฑ์จะต้องร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและ

^{๑๐} พระราชวรมณี (ประยูรค์ ปยุตโต). ปรัชญาการศึกษาไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, ๒๕๑๘). หน้า ๗๑.

^{๑๑} ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, จิตวิทยาการเรียนการสอน, ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔, หน้า ๔๕-๔๖.

^{๑๒} ทศนา แคมมณี, การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ, [ม.ป.ท.] : สมาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยโดยพระราชินีปัทมภัก, (๒๕๔๑), หน้า ๒๑.

^{๑๓} Piaget, The Moral Judgement of the child (London : Routledge and Kegan Paul , 1932)

กัน และกฎเกณฑ์อาจเปลี่ยนแปลงได้ (สุรางค์ โค้วตระกูล)^{๓๔} ต่อมาโคลเบอร์ก (Kolhberg)^{๓๕} ได้พัฒนาแนวคิดต่อเนื่องจากเพียเจต์ โดยแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น ๓ ระดับ (Level) แต่ละระดับแบ่งออกเป็น ๒ ชั้น (Stages) รวมเป็น ๖ ชั้น ได้แก่

ขั้นที่ ๑ ขั้นการหลบหลีกการถูกลงโทษ (อายุ ๒-๗ ปี) คือการตัดสินใจโดยมุ่งที่จะหลบหลีกไม่ให้ตนเองถูกลงโทษ

ขั้นที่ ๒ ขั้นการแสวงหารางวัล (อายุ ๗-๑๐ ปี) คือการตัดสินใจโดยมีความมุ่งหมายที่จะได้ผลตอบแทนที่ตนพอใจหรือต้องการที่อยากจะได้

ขั้นที่ ๓ ขั้นการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ (อายุ ๑๐-๑๓ ปี) คือการตัดสินใจโดยการคล้อยตามความเห็นชอบหรือการชักจูงของผู้อื่นโดยเฉพาะเพื่อน

ขั้นที่ ๔ ขั้นการทำตามหน้าที่ทางสังคม (อายุ ๑๓-๑๖ ปี) คือการตัดสินใจโดยถือว่าตนมีหน้าที่ที่จะทำสิ่งนั้น ในฐานะที่ตนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมนั้น และสังคมนั้นคาดหวังที่จะให้ตนทำหน้าที่ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ ๕ ขั้นการทำตามคำมั่นสัญญา (อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป) คือการตัดสินใจโดยเห็นแก่ประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น บุคคลที่มีจริยธรรมในขั้นนี้จะสามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ ๖ ขั้นการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่) คือการตัดสินใจเพื่ออุดมคติอันยิ่งใหญ่ที่เป็นหลักประจำใจของตน บุคคลที่มีจริยธรรมในขั้นนี้ นับว่าเป็นผู้มีจริยธรรมในขั้นสูงสุด

ระดับที่ ๑ ก่อนกฎเกณฑ์ (อายุระหว่าง ๒-๑๐ ปี) เป็นขั้นที่ทำอะไรโดยนึกถึงผลประโยชน์ตนเอง แยกได้เป็น ๒ ระยะ คือ

ขั้นที่ ๑ หลีเลี้ยงมิให้ถูกลงโทษ และยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เรียกว่าขั้นหลีเลี้ยงมิให้ถูกลงโทษ

ขั้นที่ ๒ เลือกระทำในสิ่งที่จะนความพอใจมาให้ตน หรือเรียกว่าขั้นเลือกทำเพื่อได้รางวัล

ระดับที่ ๒ ชั้นกฎเกณฑ์ (อายุระหว่าง ๑๐-๑๖ ปี) ขั้นที่ยอมรับกฎเกณฑ์และปฏิบัติตามหน้าที่ ขั้นนี้แบ่งออกเป็น ๒ ระยะ

ขั้นที่ ๑ ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามเพื่อน หรือเรียกว่าขั้นต้องการได้รับความยอมรับ

^{๓๔} สุรางค์ โค้วตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา, (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙), หน้า ๒๔.

^{๓๕} Lawrence Kohlberg, Review of child development Research Vol.๑ (Connecticut : Connecticut Printers. Inc., 1944), pp. 405-406.

ขั้นที่ ๒ ทำตามที่สังคมคาดหวัง หรือเรียกว่า ขั้นทำตามหน้าที่

ระดับที่ ๓ **ขั้นเหนือกฎเกณฑ์** (อายุ ๑๖ ปีขึ้นไป) ในขั้นนี้มีการตัดสินใจชอบด้วยหลักคุณธรรม ตัดสินข้อขัดแย้งต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะแบ่งเป็น ๒ ระยะคือ

ขั้นที่ ๑ เห็นความสำคัญของกฎระเบียบ ข้อตกลงทางสังคม และยินดีปฏิบัติตาม หรือเรียกว่าขั้นทำตามข้อตกลงทางสังคม

ขั้นที่ ๒ เข้าใจและทำตามกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมที่เป็นสากล เลือกศีลธรรมค่านิยม เพื่อปฏิบัติตามที่ตนเห็นว่ามีเหมาะสม หรือเรียกว่า ขั้นอุดมคติสากล

การพัฒนาทางด้านจริยธรรมนี้ต้องเรียงลำดับเป็นขั้นตอน โดยไม่สามารถข้ามขั้นกันได้ทั้งนี้เพราะเหตุผลที่ต่ำกว่า จำทำให้มนุษย์มีความเข้าใจ และใช้เป็นเหตุผลในการพัฒนาจริยธรรมที่สูงขึ้นไปได้

อย่างไรก็ตาม สถาบันหรือกลุ่มสังคมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและเสริมสร้างจริยธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ โรงเรียนจะได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างมาก ในการเป็นสถาบันที่ปลูกฝังรูปแบบและเสริมสร้างการเลียนแบบจากตัวอย่างในสังคมให้แก่นักเรียน จึงต้องพึงระมัดระวังในการสอน เพราะถ้าขาดความสามารถในการอธิบายเหตุผลให้เด็กเลียนแบบ ใช้อารมณ์ และวางอำนาจแทน จะทำให้เด็กรู้สึกเป็นศัตรูต่อผู้ควบคุมพฤติกรรมทุกระดับ ตั้งแต่บิดามารดา ครู ไปจนถึงตำรวจพึงอบรมให้เด็กรู้จักรับผิดชอบชั่วดี รู้สึกอายที่ชั่ว ให้ความคิดเหตุผล และความสม่ำเสมอในการลงโทษและให้รางวัลเด็ก เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ จึงมีหน้าที่ต้องจัดและพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการปลูกฝังและเสริมสร้างจริยธรรม^{๓๖} เป็นที่ยอมรับว่าครูเป็นผู้มีบทบาทในการอบรมสั่งสอนเป็นแบบอย่างในการปลูกฝังคุณธรรม

จากหนังสือแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม (๒๕๓๕: ๒๗) ได้ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในส่วนของสถาบันการศึกษาดังต่อไปนี้

๑. ปรับปรุงหลักสูตรการปลูกฝังอบรมจริยธรรมที่เหมาะสมกับวัยของเด็กและพัฒนาวิธีการสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ พัฒนาและปรับปรุงวิธีการประเมินผลให้สามารถวัดพัฒนาการทางจริยธรรมได้อย่างแท้จริง

๒. จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็ก จัดให้เด็กได้ปฏิบัติตามคุณธรรมจริยธรรมที่ปลูกฝังในกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอและคงเส้นคงวา

๓. หลักสูตรการฝึกหัดครูควรเพิ่มวิชาทางจิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์อีก ๕-๑๐ หน่วยกิต ตอกจากนี้ควรมีการสอนวิชาเอกด้าน “การปลูกฝังอบรมจริยธรรม”

^{๓๖} ชำเลียง วุฒิจันทร์, หลักการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๒๔), หน้า ๑๔๐-๑๔๒.

๔. ควรมีการสร้างนักวิชาการชั้นสูงที่จะทำหน้าที่วิจัย สอน และพัฒนาเยาวชนไทยอย่างมีประสิทธิภาพให้มากขึ้น โดยการให้ทุนศึกษาในชั้นปริญญาโท และปริญญาเอกทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๕. ให้สถานศึกษาเชิญชวนบุคลากรทางศาสนามาช่วยปลูกฝังจริยธรรม

๖. ควรปรับปรุงระบบการประเมินผลครู โดยไม่เน้นเป้าหมายเชิงปริมาณและไม่เน้นการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กในทันที แต่เน้นการประเมินคุณภาพและปริมาณการจัดกิจกรรมการพัฒนาที่จัดให้เด็กอย่างถูกหลักวิชา

๗. ควรพัฒนาครูประจำการเกี่ยวกับหลักและวิธีการปลูกฝังอบรมจริยธรรม

๘. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของครู ลดภาระงานด้านธุรการ เพื่อให้ครูดูแลอบรมนักเรียนอย่างใกล้ชิด ให้สวัสดิการ ความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีของผู้สอน รวมทั้งมีการติดตามดูแลพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้สอนเพื่อแก้ไขปรับปรุง^{๓๗}

บุคคลแต่ละคนจะมีหรือไม่มีการพัฒนา หรือมีการพัฒนาเร็ว-ช้าต่างกัน เราสามารถวัดระดับจริยธรรมของบุคคลได้โดยดูจากเหตุผลเชิงจริยธรรมที่บุคคลนั้นให้ และเราสามารถที่จะส่งเสริมให้บุคคลมีการพัฒนาระดับจริยธรรมให้สูงขึ้นกว่าเดิมได้ โดยการเปิดโอกาสให้บุคคลเรียนรู้จากการตัดสินใจทางจริยธรรมและอภิปรายร่วมกับผู้อื่น การได้แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกับผู้อื่น จะทำให้บุคคลที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำเรียนรู้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงขึ้น

อาจารย์ศึกษา เขมมณีได้นำเสนอวิธีการการสอนหรือพัฒนาจริยธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

๑. ระดับพัฒนาการทางจริยธรรม และขั้นของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของโคลเบอร์กให้ความเข้าใจว่า เด็กในช่วงอายุต่าง ๆ จะมีพัฒนาการทางจริยธรรมไปตามลำดับขั้นและเด็กในชั้นเรียนแต่ละคนอาจจะมียุ่ของการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่เท่ากัน ดังนั้นครูจึงสอนจริยศึกษาให้เด็กทุกคนเหมือนกันหมดไม่ได้ ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์เด็กก่อนว่าเขามีขั้นเหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นใด แล้วจึงช่วยนำให้เขาได้พัฒนาขึ้นไปในขั้นสูงอีก ๑ ขั้น โดยการพยายามจัดประสบการณ์ทางสังคมให้เหมาะสมกับพัฒนาการขั้นนั้น

๒. พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการที่ได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสภาพแวดล้อม การได้มีปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยทำให้บุคคลเข้าใจความคิดเห็นของบุคคลอื่นมากขึ้น ซึ่งเขาจะสามารถนำมาใช้ในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจในปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะกับปัญหาเชิงจริยธรรม ดังนั้นการให้เด็กได้เข้ากลุ่มทางสังคมต่าง ๆ จะช่วยให้เด็ก

^{๓๗} รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. คณะกรรมการพัฒนาการอบรมและเลี้ยงดูเด็ก, (๒๕๓๕), หน้า ๒๗. ในงานวิจัยของ สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (๒๕๔๓).

ได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและของผู้อื่น อันจะช่วยให้เขาได้พัฒนาจริยธรรมในขั้นที่สูงขึ้นไปอย่างรวดเร็ว

๓. ครูสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้โดยการช่วยให้เด็กได้ฝึกเผชิญกับปัญหาความขัดแย้งเชิงจริยธรรมบ่อย ๆ และฝึกให้เด็กได้คิดวิเคราะห์ อภิปรายโต้แย้งกันและตัดสินใจโดยพิจารณาความเห็นรวมทั้งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมด้วย เรื่องที่นำมาใช้ในการอภิปรายอาจเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันหรือเป็นเรื่องที่ครูสมมติขึ้นก็ได้ แต่สถานการณ์ควรมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริงของผู้เรียน และควรเป็นปัญหาที่สามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับที่ตรงกับระดับพัฒนาการทางจริยธรรมที่เป็นอยู่ของผู้เรียน และในระดับที่สูงกว่า การเสนอสถานการณ์ปัญหานั้น อาจใช้สื่อ เช่น ภาพ สไลด์ फिल्मสคริป หรือวีดิทัศน์ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหาชัดเจนขึ้น หรือหากใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติประกอบ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตัวละครและสถานการณ์นั้น ๆ ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ในการให้ผู้เรียนแสดงเหตุผลที่ใช้ในการตัดสินใจและอภิปรายร่วมกัน อาจนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ และเทคนิคการอภิปรายกลุ่มแบบต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้การอภิปรายมีประสิทธิภาพขึ้น

๔. วิธีที่ครูสามารถช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กให้สูงขึ้นได้อีกวิธีหนึ่งก็คือ การช่วยจัดบรรยากาศในห้องเรียนและในโรงเรียนให้เอื้อต่อการที่เด็กจะสามารถแสดงความคิดเห็น อภิปรายโต้แย้งเกี่ยวกับปัญหาขัดแย้งเชิงจริยธรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ได้อย่างเปิดเผย บรรยากาศในที่นี้ หมายถึง บรรยากาศของเสรีในการพูด แสดงความคิดเห็น การได้รับการยอมรับ และความปลอดภัยจากการถูกลงโทษ วิพากษ์วิจารณ์และการกล่าวหาต่าง ๆ

สรุปความได้ว่า คุณภาพนักเรียนเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษา เป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ซึ่งโรงเรียนจะได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างมาก ในการเป็นสถาบันที่ปลูกฝังรูปแบบ เสริมสร้างความรู้ คุณธรรม และจริยธรรมให้แก่นักเรียน

๒.๔ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเอาใจใส่ของครู

๒.๔.๑ บทบาทและการเอาใจใส่ของครู

ครูมีบทบาทอย่างยิ่งในฐานะผู้การให้การศึกษาของชาติ ครูคือผู้ที่กำหนดอนาคตของชาติ ชาติใดก็ตามที่ได้ครูเป็นคนที่มีความรู้ เป็นคนเก่ง และเสียสละ ตั้งใจทำงานเพื่อประโยชน์ของนักเรียน ชาตินั้นจะได้พลเมืองที่เก่งและฉลาด มีศักยภาพและมีความสามารถที่จะแข่งขันกับทุกประเทศในโลกได้ใน ทางตรงข้าม ชาติใดที่ครูมีปัญหาไม่สามารถพัฒนาทรัพยากร

มนุษย์ให้มีศักยภาพและมีความสามารถที่จะแข่งขันได้ ชาตินั้นก็อาจเสื่อมโทรมและถึงกับอาจล่มสลายได้

ชาติชาย พัทธภัทรนาค ได้กล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของความเป็นอาชีพรูในแง่มุมต่างๆไว้ดังนี้

ประการแรก ครูอยู่ในฐานะผู้ดูแลคน ในแง่แรกนี้เป็นการเพ่งมองดูครูตามหลักพระพุทธศาสนา ความหมายของคำว่าครู มาจาก คระ แปลว่าหนัก ความหมายนี้ชี้ให้เห็นว่า ครูเป็นผู้มีภาระอันหนักเพราะทำให้ที่ได้ประเสริฐสุดคือเป็นผู้นำทางวิญญาณให้นักเรียนได้เดินไปสู่จุดหมายปลายทางที่ปรารถนา ด้วยการทำให้ที่เช่นนี้ครูจึงตั้งอยู่ในฐานะสูงสุดคือเป็นบุรุษนียบบุคคล คือบุคคลอันควรเคารพ

ประการที่สอง ครูมีความสำคัญในฐานะผู้สอน ซึ่งกิจกรรมในฐานะผู้สอนนี้เรียกชื่อต่างๆกันออกไป เช่น การสอน การฝึกอบรม หรือการให้การศึกษาแต่โดยความหมายพื้นฐานแล้ว การสอนเป็นการที่บุคคลหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่ง พยายามที่จะช่วย บุคคลหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งได้เกิดการเรียนรู้ และในจิตวิทยาการเรียนรู้ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการฝึกอบรม ดังนั้น ในฐานะครูผู้สอนจึงเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยคาดกันว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะสอดคล้องที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ประการที่สาม ครูในฐานะผู้ควบคุม การที่ครูจะประสบความสำเร็จในการช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้นั้น ครูจำเป็นต้องมีอิทธิพล และใช้อิทธิพลนั้นในการควบคุมการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ในฐานะที่เป็นครูเราสามารถใช้อิทธิพลได้หลายทาง เช่น การพัฒนาหลักสูตรและแบบเรียน ใช้กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือใช้ปลูกฝังเจตคติอย่างหนึ่งอย่างใดไปในทิศทางที่เราต้องการ เป็นต้น ในแง่นี้อาจจะกล่าวได้ว่าผู้เรียนจะมีลักษณะและคุณสมบัติอย่างไรส่วนใหญ่นั้นขึ้นอยู่กับวิธีปฏิบัติของครู

ประการที่สี่ ครูในฐานะผู้มีอำนาจ เป็นที่น่าสังเกตว่าในวิชาชีพครู ครูต้องเป็นผู้มีอำนาจด้วยจึงจะสามารถควบคุมสถานการณ์การเรียนการสอนได้ โดยทั่วไปมักเชื่อกันว่า การมีปริญญาบัตร การมีวุฒิภาวะทางกายและทางสติปัญญาเหนือกว่าผู้เรียน ทำให้ครูมีอำนาจแท้จริงความเชื่อดังกล่าวเป็นเพียงเหตุผลรอง เหตุผลหลักที่ทำให้ครูมีอำนาจและมีอิทธิพลได้แก่การที่ครูมีลักษณะชำนาญการและอุทิศตนให้แก่งานอาชีพ ความเป็นผู้ชำนาญการในที่นี้ไม่ได้หมายถึง การเชี่ยวชาญอย่างเดี่ยวในสาขาใดสาขาหนึ่ง แต่หมายถึงการมีความรู้ในเรื่องผู้เรียนของตน เช่น รู้ว่าผู้เรียน เรียนรู้ได้อย่างไร พัฒนาไปอย่างไร แตกต่างกันอย่างใด และยังรวมถึงความรู้ในจุดหมายอันแท้จริงของการศึกษา และสามารถสอนให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดหมายที่กำหนดไว้ ส่วนการเป็นผู้อุทิศตนให้แก่งานอาชีพครูนั้น คือ ความพยายามที่จะปรับปรุงการทำงานของตนอันได้แก่การสอนและการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะ

ของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันออกไปให้ประสบความสำเร็จ ในจุดนี้ถือว่าเป็นการทำงานอย่างทุ่มเท^{๓๘}

อภิชัย กุลชา กล่าวว่า การดูแลเอาใจใส่ของครูที่ดีว่า ครูจะต้องสนใจ เอาใจใส่ในปัญหาของนักเรียน คอยตอบปัญหาให้กระจ่าง แน่แนว ไม่เยาะเย้ย รู้จักระงับอารมณ์ มีน้ำใจอดทน วางตัวเหมาะสมกับเด็กไม่สนิทสนมเกินไป ไม่ทำให้ขายหน้า รู้จักชมเชย เปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินผลการสอนและตัดสินความดีงามของนักเรียนด้วยเหตุผล^{๓๙}

กองวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้กำหนดให้ครูต้องปฏิบัติตามแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู ซึ่งจรรยาบรรณครู พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวถึงการเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในข้อที่ ๑ ว่า ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่ศิษย์โดยเสมอหน้ากัน ซึ่งหมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการศิษย์ ความถนัด ความสนใจศิษย์อย่างจริงจัง มีความยอมรับ เห็นอกเห็นใจต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ กล่าวว่างานที่ครู อาจารย์ปฏิบัติงานมี ๒ ลักษณะคือลักษณะทางความรู้หรือสติปัญญาและทางมนุษยสัมพันธ์ หมายความว่า ครูอาจารย์นอกจากจะต้องรู้เนื้อหาที่ตนสอนแล้วยังต้องมีทักษะทางสัมพันธ์ภาพที่ดีด้วย จึงจะสามารถประสบความสำเร็จในการสอน จากผลการวิจัยหลายเรื่องพบว่า ครู อาจารย์จำนวนมากประสบความสำเร็จในเรื่องมนุษยสัมพันธ์และการจูงใจนอกจากนี้ครู อาจารย์ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนหรือบรรยากาศการเรียนรู้ให้สอดคล้องกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ความเป็นกันเอง เห็นอกเห็นใจดูแลเอาใจใส่ และคอยชี้แนะให้คอยชี้แนะให้เห็นถึงความเหมาะสมและถูกต้อง^{๔๐}

๒.๔.๒ คุณลักษณะสำคัญของการทำงานสอน

ในอดีตนักการศึกษา มองคุณภาพของการสอนว่าเป็นเรื่องของศิลปะและพรสวรรค์ การมองงานสอนในแง่นี้เป็นเรื่องน่าคิดเนื่องจากการไม่ให้ความสำคัญแก่การศึกษาศาสตร์ และเป็นโอกาสให้ใครก็ได้เข้ามาทำการสอน แต่ต่อมาความคิดนี้ก็เปลี่ยนไปคุณภาพการสอนถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และฝึกหัด และเมื่อพิจารณากิจกรรมหลักที่ต้องกระทำในการสอนแล้ว

^{๓๘} ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, จิตวิทยาการเรียนการสอน, ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๔, หน้า ๗๓-๗๔.

^{๓๙} อภิชัย กุลชา, ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ, ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.บริหารการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๖), หน้า ๒๗.

^{๔๐} ไพฑูรย์ สินลารัตน์, การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔), หน้า ๔๙-๕๖.

นักวิชาการเห็นพ้องต้องกันว่าผู้ที่ทำการสอนจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญอย่างน้อย ๔ ประการ จึงจะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณลักษณะที่สำคัญเหล่านั้นประกอบด้วย

๑. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน เป็นที่แน่นอนว่าไม่มีครูผู้สอนคนไหนจะสอนวิชาใดวิชาหนึ่งได้โดยปราศจากความรู้ในวิชานั้น ดังนั้นคุณลักษณะสำคัญจะต้องมีความรู้ในเนื้อหาที่ตนสอนเป็นอย่างดี คำว่าดีมีได้หมายถึงเชี่ยวชาญอย่างเชี่ยวชาญในวิชานั้นแต่หมายถึง การมีความรู้ลึกในระดับหนึ่งและรวมถึงมีความแม่นยำและมีความทันสมัยในเนื้อหาวิชานั้น ดังนั้น นอกจากจะต้องเรียนวิชาที่ต้องสอนมาจนลึกซึ่งในระดับหนึ่งแล้ว ครูผู้สอนยังจำเป็นต้องติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิชานั้นอยู่ตลอดเวลาด้วย

๒. มีความสามารถในการประยุกต์หลักจิตวิทยาเพื่อการเรียนการสอน

การมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนแม้ว่า มีความสำคัญมากแต่ยังไม่ใช่ว่าปัจจัยสำคัญประการเดียวในการสอนให้มีคุณภาพ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน จนทำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งลักษณะที่สำคัญทั้งสองประการนี้ ครูผู้สอน จำเป็นต้องเรียนรู้เทคนิคการสอน และการใช้หลักของวิชาจิตวิทยา เพื่อสอนให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนรู้ มีกลวิธีการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถถ่ายโยงไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ

๓. มีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องมีความสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ หากจะกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมซึ่งครูผู้สอนต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น ๓ ประการ ได้แก่

ประการแรก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมการศึกษาซึ่งเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

ประการที่สอง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นตัวผันผวนจนคาดการณ์ล่วงหน้าแทบไม่ได้

ประการที่สาม ได้แก่ สถานการณ์ห้องเรียนซึ่งจะเปลี่ยนไปตามบทเรียนและสภาพผู้เรียน

๔. มีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน โดยงานสอนเป็นงานที่ต้องทำกับคน ดังนั้น แม้ผู้สอนจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาและกลวิธีสักปานใดก็ตาม หากผู้สอนไม่ชอบผู้เรียนโอกาสที่สอนได้อย่างมีคุณภาพก็แทบจะไม่มี การที่ผู้สอนจะมีเจตคติที่ดีกับผู้เรียนได้นั้นจำเป็นต้องรู้พัฒนาการในทุกด้านของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางที่จะทราบว่าผู้เรียนทำอะไรได้บ้าง ทำได้เมื่อไร เราจะคาดหวังอะไรจากผู้เรียนได้บ้าง ซึ่งความรู้ลักษณะนี้จะทำให้ผู้สอนไม่ผิดหวัง เมื่อสิ่งที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ยังไม่เกิดขึ้น พร้อมกันนั้นผู้สอนก็สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างเต็มที่

โดยไม่หยุดหยิ่งหรือขัดเคือง และรางวัลที่ผู้สอนจะได้ คือ การได้เห็นผู้เรียนเจริญงอกงามพัฒนา ได้เต็มที่ตามศักยภาพตน

กล่าวโดยสรุป การดูแลเอาใจใส่นักเรียน ให้ความรัก ความเมตตา และเป็นທີ່ปรึกษา ปัญหาที่ดี อาจกล่าวได้ว่าเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์และนำไปบูรณาการการเรียนการสอน ซึ่งการที่โรงเรียนมีครูคอยเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ นั้น จะสร้างความมั่นใจให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง อีกทั้งยังเป็นปัจจัยต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนและบรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา

๒.๕ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักเรียน

๒.๕.๑ ความสำคัญการจัดกิจกรรมนักเรียน

การจัดกิจกรรมนักเรียนคืองานที่นักเรียนหรือโรงเรียนจัดขึ้นมีลักษณะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในสังคมได้แก่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นนั้นเพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมกิจกรรมต้องเป็นไปโดยความสมัครใจของนักเรียนและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใดวิชาหนึ่ง กิจกรรมนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสถาบันด้วย^{๔๑}

การมีฝ่ายวิชาการเพียงอย่างเดียวไม่สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ในการพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนที่มีสมรรถนะได้ซึ่งมีองค์กรหนึ่งมาช่วยพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้การที่จะพัฒนานักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นจะเน้นถึง (GOLBAL HUMAN RESOURC) ไม่ใช่จะดีเฉพาะตัวเองเท่านั้นการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มีประโยชน์ต่อสังคมและสังคมต้องการให้อยู่ในสังคมนั้นทางวิชาการจะเน้นที่ “ศาสตร์”คือเนื้อหาสาระของวิชาการส่วนกิจกรรมนักเรียนเน้นที่กระบวนการโดยพิจารณาดูว่ากระบวนการอย่างไรที่จะนำมาพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

นอกจากการเรียนการสอนตามหลักสูตร โรงเรียนสตรีวัดระฆังยังมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้แก่ กิจกรรมกีฬา ดนตรี วงโยชวาทิตรวมไปถึงกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการปลูกฝังส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างในการพัฒนาตนเอง และทำประโยชน์ให้สังคม ตระหนักในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบรู้จักการทำงานเป็นทีม มีภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

^{๔๑} วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, บุคลากร นิสิตนักศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐), หน้า ๑๗๔.

สุชาติ โกสสิน^{๔๒} ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนในโลกยุคปัจจุบันที่เรียกว่า ยุคโลกาภิวัตน์(Globalization) ควรมีกิจกรรมดังต่อไปนี้

๑. กิจกรรมด้านพัฒนาแนวความคิด (Concepts) และการระดมสมอง (Brainstorming) เพื่อให้นักเรียนรู้จักมีความคิดริเริ่ม (Initiative) และความคิดสร้างสรรค์ (Creative Think)

๒. กิจกรรมด้านภาษา (Languages) การเข้าค่ายภาษาอังกฤษนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมาก ในการดำเนินธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือนร.ทุกคนน่าจะต้องมีภาษาที่สองในชีวิต ซึ่งอาจเป็นภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ฯลฯ ก็ได้

๓. กิจกรรมด้านการฝึกการแก้ปัญหาและตัดสินใจ (Problem Solving and Decision Making) เพราะในฐานะที่จะต้องเป็นผู้นำกลุ่มในอนาคต หรือแม้จะเป็นหัวหน้า หรือผู้บริหาร ความรู้พื้นฐานในเรื่องนี้นับว่าจำเป็นมาก เพราะจะต้องสามารถนำไปปฏิบัติ (Implement) ใช้ได้ในการทำงาน

๔. กิจกรรมด้านการส่งเสริมคุณภาพ (Quality) ในการแข่งขันกับตลาดโลก ของธุรกิจและอุตสาหกรรมนั้น ปัจจุบันจะมีการพูดถึงเรื่อง ISO ๙๐๐๐ กันมาก นั่นก็คือ ระบบคุณภาพมาตรฐาน ซึ่งนักเรียนรุ่นใหม่จะต้องเรียนรู้ และมีความเข้าใจ เพราะเป็นคุณภาพมาตรฐานที่ทั่วโลกยอมรับ องค์กรหรือสถานประกอบการใดไม่มี ISO ๙๐๐๐ (Certificate) ก็จะถูกกีดกันทางการค้าไม่สามารถจะส่งออกไปขายในตลาดโลกได้และยังรวมถึงคุณภาพมาตรฐานในการให้บริการด้วย

๕. กิจกรรมด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork) ปัจจุบันหลายองค์กร สถานประกอบการ จะนิยมอย่างหนึ่งที่เรียกว่า Walk Rally จุดประสงค์ก็คือต้องการให้รู้จักการทำงานเป็นทีม และให้รู้จักการร่วมมือ (Co-Operation) และการประสานงาน (Co-Ordination) ที่ดีด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างคุณค่าร่วม (Shared Values) หรือ Sense of Belonging ให้เกิดขึ้นด้วย

๖. กิจกรรมด้านเกมการจัดการ (Management games) เป็นการทำกิจกรรมกลุ่ม ในลักษณะหลายรูปแบบ เช่น มีการฝึกเรื่อง Group Discussion การทำกิจกรรม Q.C. Circles กิจกรรม ๕ ส. การแสดงบทบาทสมมุติ (Role-Playing) ซึ่งล้วนแล้วแต่จะช่วยสร้างประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ให้มี Management Skills ได้เป็นอย่างดี

๗. กิจกรรมด้านสร้างจิตสำนึกในความปลอดภัยในการทำงาน (Safety at Work) โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ได้มีอนุกรมมาตรฐานความปลอดภัยขึ้น ที่เรียกว่า ISO ๑๘๐๐๐ มา

^{๔๒} สุชาติ โกสสิน, แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๕-๖.

บังคับใช้ทั่วโลก ถ้าทร.ไม่มีความเข้าใจหรือเคยร่วมกิจกรรมประเภทนี้เลย เวลาเข้าไปทำงานในองค์กร สถานประกอบการที่ทันสมัยก็อาจจะเกิดปัญหาได้ จึงควรมีการจัดกิจกรรมด้านนี้ด้วย

๘. กิจกรรมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment) เพราะยังมีอนุกรมระบบมาตรฐานโลกอีกตัวหนึ่ง คือ ISO ๑๔๐๐๐ ที่เน้นในเรื่องสิ่งแวดล้อมทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องฝุ่น ละออง การใช้สารเคมี ความร้อน แสง การสิ้นเปลือง การควบคุม และขจัดมลภาวะ (Pollution) ต่างๆ ฯลฯ ไม่ใช่เน้นเฉพาะเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ และการอนุรักษ์สัตว์ป่าเท่านั้น จึงนับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายและกว้างขวางมาก

๙. กิจกรรมด้านการพัฒนาจิตใจหรือสุขภาพจิต (Mental Health) เช่น โครงการ “บวชบัณฑิตเพื่อความเป็นบัณฑิตเพื่อความเป็นบัณฑิต” กิจกรรมนี้ก่อให้เกิดการมีคุณธรรม มีจิตใจใส และมีความรู้กว้างขวาง

๑๐. กิจกรรมด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้คนรู้จักหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ หลักของการทำงานร่วมกับผู้อื่น หลักของการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะหรือสังคมได้ รวมทั้งเมื่อออกไปทำงานแล้ว ยังสามารถไปช่วยจัดกิจกรรมส่งเสริมแรงงานสัมพันธ์ (Labour Relation) ให้กับองค์กร สถานประกอบการต่างๆได้อีกด้วย

ทัศนีย์ ศุภเมธี ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สร้างขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ ได้ผลดี หมายถึง การสอนของคุณเป็นไปตามเป้าหมาย นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

วไลพร คุโณทัย ให้ความหมายไว้ว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึงสภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกสิ่งอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้เรียนผู้สอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพน่าสนใจ และผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียนเป็นกิจกรรมการเสริมหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาสติปัญญา บุคลิกภาพ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในสังคม และเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาของการเรียนได้ชัดเจนขึ้น

๒.๕.๒ หลักการจัดกิจกรรมนักเรียน

เนื่องจากกิจกรรมนักเรียนมีความสำคัญดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมนักเรียนจึงควรคำนึงถึงหลักการดังต่อไปนี้^{๔๓}

๑. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบันทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความมุ่งหวังให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้เกิดทักษะกระบวนการต่างๆ เช่น กระบวนการคิด การแก้ปัญหา การปฏิบัติงาน การจัดงาน และการ

^{๔๓} ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, จิตวิทยาการเรียนการสอน, ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา, หน้า ๒๓๘-๒๔๑.

ทำงานกลุ่ม ดังนั้น ผู้สอน จึงต้องสอนวิธีการคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหา และสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง จึงต้องศึกษาจุดมุ่งหมายหลักสูตรและจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

๒. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การสอน กล่าวคือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าการจัดกิจกรรมครั้งนี้มุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด เช่น ทักษะ กระบวนการ การเรียนรู้

๓. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถความสนใจของผู้เรียน เช่น นักเรียนชอบเรียนปนเล่น ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน เล่นเกมส์ เป็นต้น ให้แสดงออกตามวัย นักเรียนจะเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน ดีกว่านักเรียนนั่งฟังครูบรรยายเพียงอย่างเดียว

๔. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น ข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม แต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิค หรือจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นทักษะ ต้องให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน จึงจะเกิดทักษะ

๕. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง และสามารถโยงความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียนได้ จัดลำดับขั้นตอน จากง่ายไปหายาก รูปธรรมไปนามธรรม จะเกิดการเรียนรู้ได้ดี

๖. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อที่เหมาะสม

๗. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากกิจกรรม

๘. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ทำทลายความสามารถของผู้เรียน ฝึกฝนวิธีการแสวงหาความรู้ และการแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าในสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์อย่างแท้จริง

๙. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

๑๐. จัดกิจกรรมให้มีบรรยากาศที่น่ารื่นรมย์ สนุกสนานและเป็นกันเอง เพราะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด จะส่งผลไปยังเจตคติของผู้เรียนด้วย

๑๑. จัดกิจกรรมนั้นๆ แล้วต้องมีการวัดผลทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดี ข้อบกพร่องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับใช้ในครั้งต่อไป แต่ถ้าพบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรวิเคราะห์หาสาเหตุ แล้วแก้ไขให้ตรงจุดเพราะกิจกรรมนั้นอาจจะยากเกินความสามารถของนักเรียน หรือนักเรียนยังขาดประสบการณ์พื้นฐาน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

วิชา ไชยเทพ^{๔๔} กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมกลุ่มว่า การเข้าร่วมกิจกรรมจะ ช่วยส่งเสริมให้สมาชิกได้พัฒนาตนเองในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นการควบคุมตนเอง การรู้จัก เป็นผู้ให้และรับ การรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง การรู้จักสิทธิของตนเองและผู้อื่น เกิด ความคิดสร้างสรรค์สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ดี และ นอกจากนี้กลุ่มยังเป็นที่แลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้บุคคลได้แสดงความสามารถของตนเอง ช่วย ให้บุคคลรู้ปลอดภัย

กระบวนการกลุ่มที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การอภิปรายกลุ่มเป็นการช่วยให้บุคคลเกิด การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ส่งเสริมให้บุคคลสามารถเปลี่ยนวิธีการดำรงชีวิต ความเชื่อ เจต คติ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้จากกระบวนการกลุ่ม และการที่บุคคลได้แสดงความรู้สึก ความ คิดเห็น ซึ่งมาจากประสบการณ์ เป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลนั้นทราบถึงปัญหาด้านจิตใจของ ตนเอง^{๔๕}

กระบวนการกลุ่ม เป็นการรวมกันของผู้มีประสบการณ์ด้านต่างๆ มีการแลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน เกิดแนวคิดในการแก้ไขปัญหา ร่วมกันนำไปสู่ การเกิดพฤติกรรมที่ถูกต้อง และเหมาะสมกับบุคคลนั้นๆที่เลือกใช้^{๔๖}

ในส่วนของกระแกลุ่มก็เพื่ออาศัยเนื้อหาของในการเอื้อให้เกิดกระบวนการใน ๔ ลักษณะ

๑. เอื้อการเปิดเผยตนเอง (Facilitate disclosure) คือการเชิญชวนให้สมาชิกได้ บอกเล่าถึงเรื่องราวของตนให้กลุ่มได้รับรู้ภายใต้บรรยากาศอันอบอุ่นและไม่เป็นทางการ

๒. เอื้อปฏิสัมพันธ์ (Facilitate Interaction) คือการก่อให้เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิด เรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่มผ่านประสบการณ์ที่ได้นำมาแบ่งปันแก่กันและกันในกลุ่ม

๓. เอื้อต่อความงอกงาม (Facilitate growth) คือการนำเรื่องราวหรือประสบการณ์ ของสมาชิกในกลุ่มที่น่ายินดี น่าชื่นใจมาทำให้มีคุณค่า คล้ายเป็นน้ำหล่อเลี้ยงให้แก่จิตในสมาชิก ในกลุ่มให้เกิดความชื่นบาน ปลื้มปิติ

^{๔๔} วิชา ไชยเทพ “กิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกที่ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่”, ๒๕๔๔, หน้า ๔๖.

^{๔๕} ทิศนา แคมมณี, กลุ่มสัมพันธ์ เพื่อการทำงานและการจัดการเรียนการสอน, (กรุงเทพฯ : นิธิินแอดเวอร์ไทซ์ กรุ๊ป), ๒๕๔๕.

^{๔๖} สุพรรณิณี ชีโฮ้, ผลของการให้ข้อมูลด้านสุขภาพโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองในผู้สูงอายุโรคความดันโลหิตสูง, หน้า ๓๑.

๔. เอื้อต่อการแก้ปัญหา (Facilitate counseling) คือการนำเอาเรื่องราวของสมาชิก รู้สึกทุกขใจ ไม่สบายใจมาให้เพื่อนสมาชิกร่วมคลี่คลาย รวมทั้งหาทางออกจากสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น^{๔๗}

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าขอบเขตของกิจกรรมนักเรียนในด้านต่าง ๆ พอสรุป ได้ดังนี้

๑. ด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมนักเรียนที่ควรจัดมีขอบเขตดังนี้ คือเพื่อส่งเสริม เผยแพร่และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนนักเรียนให้มีความสนใจ และมีโอกาสได้ ศึกษาเพื่อให้เกิดความชำนาญและสุนทรีย์ภาพในด้านต่าง ๆ ที่ไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี

๒. ด้านกีฬา กิจกรรมด้านกีฬาควรเป็นกิจกรรมที่มีขอบเขต เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พละนาามัย และการพัฒนาตนเองเพื่อ ยกมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้น และมีการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้นเพิ่มทักษะต่าง ๆ ทางด้านกีฬา

๓. ด้านวิชาการ กิจกรรมที่จัดขึ้น ในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ในด้านวิชาการอัน ควรได้รับการส่งเสริมให้มีอิสระทางความคิด และต้องอยู่ในขอบเขตของความสมดุลในด้าน ความคิดในแง่ต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์

๔. ด้านการบำเพ็ญประโยชน์ การจัดกิจกรรมในด้านนี้อยู่ในขอบเขตที่จะสนับสนุน และส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างในการพัฒนาตนเองให้พร้อม เพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ให้ เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ปลูกฝังให้นักเรียนได้ตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบที่มีต่อสังคม อันจะ ก่อให้เกิดคุณค่าในตนเอง ต่อหมู่คณะและประเทศชาติ

๒.๖ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสภาพสิ่งแวดล้อม

สภาพแวดล้อมทั้งในพื้นที่บริเวณสนาม รอบอาคาร ภายในอาคารต่าง ๆ และใน ห้องเรียนมีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงามอยู่ตลอดเวลา เป็นลักษณะของ สภาพแวดล้อมที่ดี มีความเหมาะสมและสามารถเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียน จึงนับได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งต่อ การจัดการศึกษา เพราะสามารถส่งเสริมให้นักเรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เต็มตามศักยภาพ และมีลักษณะนิสัยที่ดีงาม

^{๔๗} มัลลิกา กุลสืบ, “ผลของกลุ่มพัฒนาตนและการศึกษาเชิงจิตวิทยาแนวพุทธต่อการปรับตัว ของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา), ๒๕๕๐, หน้า ๒๔ – ๒๕.

การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีงาม คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ เช่น การจัดบริเวณอาคารเรียน ให้สะอาด ความเป็นระเบียบสวยงาม สิ่งเหล่านี้จะค่อย ๆ ซึมซับในความรู้สึกของนักศึกษา เกิดความเคยชินกับสิ่งอันพึงปรารถนาสำหรับสิ่งแวดล้อมทางจิตภาพ หมายถึง ความรู้สึกทางด้านจิตใจที่นักศึกษาจะได้รับจากครูและเพื่อนนักศึกษา ความยิ้มแย้มแจ่มใส ความมีเมตตาจิตของครูจะเป็นเครื่องก่อให้เกิดความสบายใจ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ จินตนา ยนิพันธ์ุ (๒๕๒๗: ๕๙-๖๑) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญ of สิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอนว่าสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิต ความเป็นอยู่ตลอดจนพัฒนาการของมนุษย์ในการเรียนการสอนเช่นกับสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลได้แก่สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางจิตใจและทางสังคม ซึ่งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่สภาพห้องเรียน ขนาดลักษณะห้องเรียนแสงสว่าง อากาศถ่ายเทความร้อน-เย็น แก้ว การจัดโต๊ะ-เก้าอี้ ระยะระหว่าง ครู กระดานดำนักศึกษา เสียงรบกวนต่าง ๆ ผู้สอนต้องทราบเพื่อปรับปรุงรูปแบบการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมหรือพิจารณาเลือกใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสมนอกจากนั้นคือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

๑. ผู้เรียน ผู้สอน จะกระตุ้นให้อีกฝ่ายหนึ่งใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่

๒. ผู้เรียน ผู้สอน สลับบทบาท บรรยายภาคการเรียนการสอนเป็นแบบเปิดยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ความเป็นประชาธิปไตย

๓. ผู้เรียน ผู้สอน มีความเชื่อมั่น และประจักษ์ในความสามารถของตนเอง ผู้เรียนจะฝึกฝนหาความรู้ที่มีความหมายสำหรับตน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้พัฒนาทัศนคติ และทักษะ บรรยายภาคจะเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างสรรค์ผู้เรียนมีการเลียนแบบครูการเลียนแบบครูผู้สอนและยังมีสิ่งแวดล้อมอื่นที่มีอิทธิพลคือกลุ่มเพื่อน และในสังคมสถาบันการศึกษามักจะมีการรวมกลุ่มของนักศึกษา จะทำให้ผู้สอนสามารถสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มได้

บรรยากาศในการเรียน ในระดับมัธยมศึกษาชั้นควรจะมีลักษณะแจ่มใส ราบรื่นเพราะนักเรียนเริ่มเข้าวัยรุ่นแล้ว ควรฝึกให้รู้จักสงบและคิดไตร่ตรองอย่างผู้ใหญ่ แต่ก็มีผู้แย้งว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เด็กยังชอบแสดงออกทางการเล่น และศิลปะดนตรีอยู่ ดังนั้น การจัดบรรยากาศอย่างสนุกสนานก็น่าจะทำได้ ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นบรรยากาศการเรียนที่มีลักษณะเชิงวิชาการก็น่าจะเหมาะสม จึงควรเลือกจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เหมาะสมของระดับของนักเรียน เหมาะกับวัย และความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนเหมาะกับบทเรียนที่สอนและเหมาะกับวิธีการ-กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเจตนารมณ์

สภาพสิ่งแวดล้อม จัดเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มักจะเบื่อหน่ายบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ซ้ำซากจำเจ ดังนั้นการจัดชั้นเรียน การจัดที่นั่งเรียน การจัดป้ายนิเทศและสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้มีลักษณะหลากหลาย จึงช่วยให้การเรียนรู้เป็นวิชาที่ทันสมัย น่าค้นหาแสวงหาคำตอบ เกิดการเรียนรู้ที่ดีต่อไป ชั้นเรียนระดับมัธยม มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างจากชั้นอนุบาลและประถมศึกษา สภาพของชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องตกแต่งสีสันสะดุดตา หากแต่มีความเรียบง่าย สะอาด ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะก็เพียงพอแล้ว การเปลี่ยนบรรยากาศอาจทำได้โดย

๑. จัดโต๊ะเรียนใหม่ แทนที่จะนั่งเรียงแถว ก็เปลี่ยนเป็นนั่งรูปตัว U บ้าง จัดทำให้เป็นครึ่งวงกลมบ้าง หรืออาจถอยโต๊ะรันไปชิดผนังหลังห้อง แล้วเหลือที่ว่างไว้ครึ่งห้อง เพื่อนให้ฝึกการกราบและมรรยาทต่างๆหากพื้นไม่สะอาดพออาจใช้เสื่อปูพื้น เพื่อให้ครูและนักเรียนได้นั่งและฝึกหัด

๒. ถ้าโรงเรียนมีห้องประชุม ครูอาจพานักเรียนไปเรียนยังห้องที่ว่างนั้น เพื่อความสะดวกในการใช้สื่อและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องการให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดหรือมีส่วนร่วมในการเรียน

๓. ถ้าสถานที่ย่าน ครูอาจเปลี่ยนบรรยากาศโดยพานักเรียนไปนั่งเรียนที่สนามได้ร่มไม้ท่ามกลางธรรมชาติที่มีความสงบเพียงพอ

๔. ถ้าโรงเรียนอยู่ใกล้วัดและมีโบสถ์วิหารที่กว้างขวางพอ ครูควรนำนักเรียนไปเรียนที่โบสถ์ วิหาร หรือศาลาการเปรียญเป็นบางครั้ง เพราะวัดและพระสงฆ์เป็นแหล่งวิทยาการที่ดีในการเรียนรู้พระพุทธศาสนา

บรรยากาศในการเรียน ในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นควรมีลักษณะแจ่มใส ร่าเริง แต่ไม่ถึงกับต้องเล่นเกม ร้องเพลงหรือกระโดดโลดเต้น เพราะนักเรียนเริ่มเข้าวัยรุ่นแล้ว ควรฝึกให้รู้จักสงบและคิดไตร่ตรองอย่างผู้ใหญ่ แต่ก็มีผู้แย้งว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เด็กยังชอบแสดงออกทางการเล่น และศิลปะดนตรีอยู่ ดังนั้น การจัดบรรยากาศอย่างสนุกสนานก็อาจจะทำได้ ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น บรรยากาศการเรียนที่มีลักษณะเชิงวิทยาก็น่าจะเหมาะสม ครูที่สอนจึงควรเลือกจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ของระดับของนักเรียน เหมาะกับวัยและความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนเหมาะกับบทเรียนที่สอนและเหมาะกับวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามเจตนารมณ์

จากผลการศึกษาค้นคว้าของนายวัลลภ วิบูลย์กุล เรื่องการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จังหวัดเลย กล่าวว่าหลังจากการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการใช้กลยุทธ์ การประชุมปฏิบัติการ การสร้างความเข้าใจรวมใจ ชุมชน การศึกษาดูงาน การระดมทรัพยากร และการนิเทศ กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้ามีความรู้

ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ สามารถนำมาประชุมระดมสมองในการวางแผนพัฒนาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน แล้วลงมือปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการ สามารถพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ ห้องเรียนมีบรรยากาศที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีการจัดสภาพภายในห้องเรียนที่เหมาะสม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ทาสีทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนตลอดจนรั้วและป้ายต่าง ๆ ภายในบริเวณโรงเรียน และมีป้ายนิเทศที่สวยงาม มีห้องเรียน ห้องพิเศษที่สามารถใช้งานได้และชุมชนสามารถมาใช้บริการได้ อาคารสถานที่ โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียนที่เพียงพอ สภาพพื้นที่สะอาด และเป็นระเบียบ สิ่งแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน สะอาด ร่มรื่น สวยงาม นักเรียนร่วมกันรักษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้มีความสวยงามเป็นระเบียบ ร่มรื่น เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้อยู่เสมอ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษา มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เป็นโรงเรียนที่มีสิ่งแวดล้อมดีเด่นและเป็นตัวอย่างได้ บ้าน วัด โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและเกิดความตระหนักในการพัฒนาร่วมกัน และชุมชนเกิดความพึงพอใจในการพัฒนา

โดยสรุป การดำเนินการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์การประชุมปฏิบัติการ การสร้างความเข้าใจรวมใจชุมชน การศึกษาดูงาน การระดมทรัพยากร และการนิเทศ ทำให้สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดกิจกรรมประสบการณ์การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน จึงเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การที่โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้เกิดพัฒนาการทางกายอารมณ์และสติปัญญา

๒.๗ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พระศิริชัย ปภัสสร ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองมีความพึงพอใจด้านการปกครองนักเรียนมากที่สุด รองลงมา คือความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ส่วน งานด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด^{๔๔}

^{๔๔} พระศิริชัย ปภัสสร, ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า บทคัดย่อ.

อรทิพย์ สีละพัฒน์^{๔๙} ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนประจำต่องานสังคมสงเคราะห์ในโรงเรียน : ศึกษาเฉพาะโรงเรียนประจำสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนประจำ ต่องานปกครองนักเรียนประจำ จำแนกตามเพศ ระยะเวลาทำงาน รายได้ วุฒิการศึกษาและ ตำแหน่งหน้าที่ ต่องานสังคมสงเคราะห์ในโรงเรียน ต่อปัญหาในการปฏิบัติงานปกครองนักเรียน ประจำและปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียนประจำ และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ใน โรงเรียนไปใช้ในการทำงานของครูปกครองนักเรียนประจำ

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนประจำต่องานปกครองนักเรียน ประจำที่ทำอยู่ ครูปกครองนักเรียนประจำเห็นด้วยอย่างยิ่งกับความต้องการอบรมสั่งสอนนักเรียน ให้รู้จักระเบียบวินัย มีความประพฤติดีและมีกิริยามารยาทที่ดีงาม เห็นด้วยมากกับความ ต้องการ ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเป็นธรรมแก่นักเรียนโดยอยู่ใกล้ชิด รับฟังปัญหา และพิจารณาให้ การแนะนำเพื่อช่วยแก้ปัญหาตามความเหมาะสม ควบคุมดูแลนักเรียนให้ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน แนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตรวจตราความเป็น ระเบียบและการทำความ สะอาดเสื้อผ้าของนักเรียน บ้านที่กรายการประจำวันเกี่ยวกับนักเรียน ในความรับผิดชอบ ติดตามผลการศึกษาและความประพฤติของนักเรียนระหว่างที่อยู่โรงเรียน ให้คำแนะนำ นักเรียนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ประสานงานกับบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน และระหว่าง ครูปกครองนักเรียนประจำด้วยกัน ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อร่วมมือกันแก้ไข ปัญหาให้ นักเรียน ปฏิบัติงานหน้าที่อื่น ๆ เช่น งานสอนหนังสือ นอกเหนือจากงานปกครอง นักเรียน ประจำที่ทำอยู่ มีสุขภาพจิตที่ดีเพื่อการทำงานปกครองนักเรียนประจำให้มี ประสิทธิภาพ และคิดว่างานปกครองนักเรียนประจำ เป็นงานหนักต้องมีความรับผิดชอบมาก และเห็นด้วย ปานกลางกับความต้องการรับผิดชอบอาคารบ้านพัก พัสดุครุภัณฑ์ ของใช้ ประจำตัวนักเรียน

ก่าพล คงพันธ์^{๕๐} ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าในการเรียนการสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง" มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าที่มีต่อการเรียนการสอน แบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ รายได้ต่อเดือน สถานภาพ

^{๔๙} อรทิพย์ สีละพัฒน์, ความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนประจำต่องานสังคมสงเคราะห์ใน โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะโรงเรียนประจำสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร, **วิทยานิพนธ์**, ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕ ,บทคัดย่อ

^{๕๐} ก่าพล คงพันธ์, ความคิดเห็นของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าในการเรียน การสอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในกลุ่มสหวิทยาเขตราชนครินทร์, **วิทยานิพนธ์**, ศิลปศาสตรมหา บัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี,หน้าบทคัดย่อ

สมรส ระดับการศึกษา และอาชีพของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่ากับความ คิดเห็นต่อการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของ คณะกรรมการสมาคม ผู้ปกครองและศิษย์เก่าที่มีต่อการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็น ศูนย์กลางในด้านวัตถุประสงค์ ด้านรูปแบบ ด้านการจัดกิจกรรม และด้านการวัดและประเมินผล

ผลการศึกษา พบว่า ในด้านระดับความคิดเห็นของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าที่มีต่อการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง พบว่า ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมากที่สุดในด้านการจัดกิจกรรม รองลงมาในด้านการวัดและประเมิน ด้านวัตถุประสงค์ และด้านรูปแบบ ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นในการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางไม่ต่างกัน และ พบว่า คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าที่มีสถานภาพสมรส ต่างกันมีความคิดเห็น ในการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางไม่ต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

วิระเทพ จันท์สุวรรณ^{๕๐} ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของ ผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกลุ่มโรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียง ใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกลุ่มโรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๔ด้านคือ งานวิชาการ งานบุคลากร งานกิจการนักเรียนและงานอาคาร สถานที่

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกลุ่ม โรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง ทั้ง โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกลุ่ม โรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างประถมศึกษาและสูง กว่าประถมศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกลุ่ม โรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี กับ ๓๐-๖๐ ปี ทั้งโดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

^{๕๐} วิระเทพ จันท์สุวรรณ, การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดกลุ่มโรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหิง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช, วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช), หน้า บทคัดย่อ.

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกลุ่มโรงเรียนบ้านเนินเสือหึ่ง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างอาชีพรับราชการค้าขาย เกษตรกร รับจ้าง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑

ธนรัชต์ บุรีสูงเนิน^{๕๒} ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผล ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียง ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$) เมื่อจำแนก ตามวุฒิทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการบริหาร ประสิทธิภาพของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลของโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$) เมื่อจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหาร การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล ของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$) เมื่อจำแนกตามวุฒิทางการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหาร

ชลรัตน์ ชลมารค^{๕๓} ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ๑. ผู้ปกครองโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนและมัธยม ศึกษาเอกชน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้านอยู่ในระดับค่อนข้างมากเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าผู้ปกครองมีทัศนะต่อภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรีในระดับค่อนข้างบวกทุกด้าน ยกเว้นด้านเอกลักษณ์ของโรงเรียนเรื่องความโดดเด่นในเรื่องงานฝีมือ ศิลปหัตถกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ๒. ผู้ปกครองโรงเรียนประถมศึกษาเอกชนมีความคิดเห็นต่อ ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างบวก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ผู้ปกครองมีทัศนะต่อภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรีในระดับค่อนข้างบวกทุกด้าน ยกเว้นด้านบุคลิกภาพของโรงเรียนเรื่องสภาพสนามกีฬาและบริเวณโรงเรียน และด้านเอกลักษณ์ของโรงเรียนเรื่องความโดดเด่นในเรื่องงานฝีมือ ศิลปหัตถกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ๓. ผู้ปกครองโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนมีความคิด เห็นต่อภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนใน จังหวัดชลบุรี

^{๕๒} ธนรัชต์ บุรีสูงเนิน, ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิผล ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียง, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, ๒๕๔๔), หน้า บทคัดย่อ.

^{๕๓} ชลรัตน์ ชลมารค, ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง, วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖), หน้า บทคัดย่อ.

โดยรวมทั้ง ๔ ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างบวก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ผู้ปกครองมีทัศนะต่อภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรีและในระดับค่อนข้างบวกทุกด้าน ยกเว้นด้านเอกลักษณ์ของโรงเรียนเรื่องความโดดเด่นในเรื่องงานฝีมือศิลปะ หัตถกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

พระครูสมุห์ไกรยสิทธิ์ ฐานโกสโล (ทิพม่อม)^{๔๔} ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารและครูอาจารย์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารและครูอาจารย์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ทั้ง ๕ ด้านได้แก่ ด้านการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคลากรของโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ด้านการบริหารงานสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และด้านการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคลากรของโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ด้านการบริหารงานสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชนด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมทั้ง ๕ ด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน

สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียน พบว่า ผู้ทำวิจัยเรื่องนี้มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังให้โรงเรียนช่วยพัฒนาการเรียนการสอนแก่บุตร หลานให้มีความรู้ เก่งและดี

๒.๘ กรอบแนวคิดการวิจัย

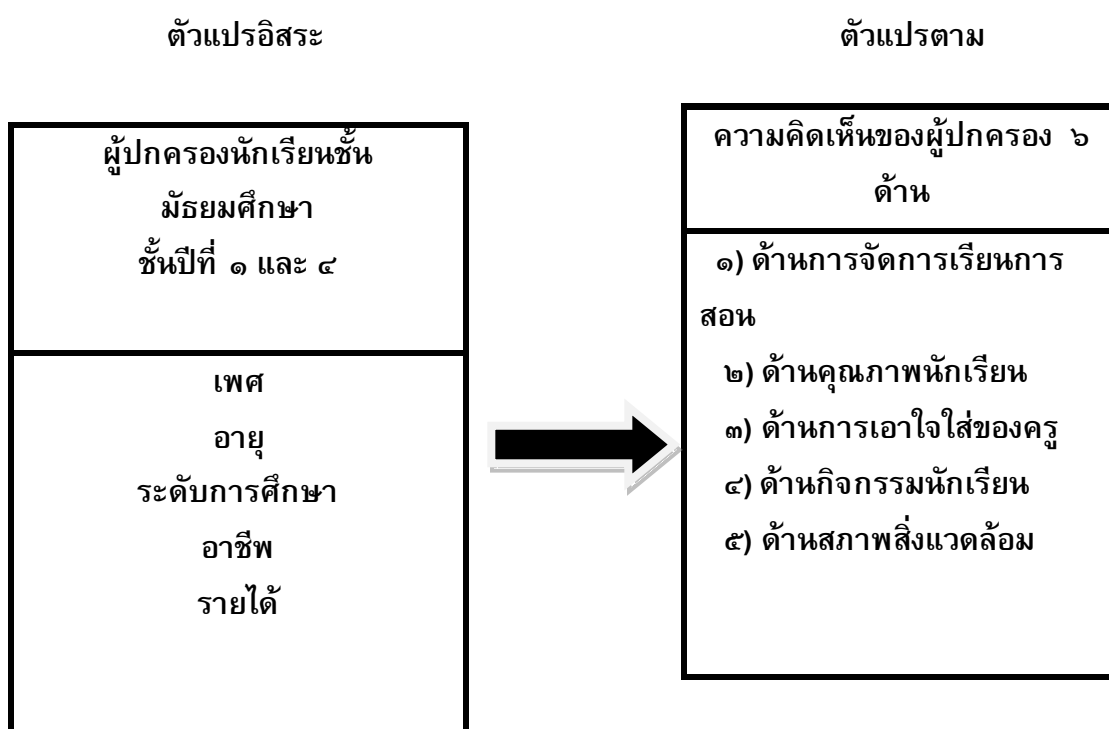
การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖

^{๔๔} พระครูสมุห์ไกรยสิทธิ์ ฐานโกสโล (ทิพม่อม), “บทบาทของผู้บริหารและครูอาจารย์ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร”, วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, ๒๕๔๙), หน้า บทคัดย่อ.

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการจัดการเรียนการสอน ๖ ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดบริการ ด้านการเอาใจใส่ของครู ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง และศึกษาแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยมีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- ๓.๖ สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง รวมผู้ปกครองของนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๒,๕๐๐ คน

๓.๑.๒ การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร การคำนวณกลุ่มตัวอย่างของสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan^๑ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ค่าความคาดเคลื่อน ๐.๐๕

---

^๑ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕), หน้า ๔๓.

สุ่มจำนวนตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling) จาก ประชากรตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้กลุ่มตัวอย่าง ๓๔๕ คน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับ ชั้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และ/หรือเติมคำลงในช่องว่างที่กำหนด

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามเป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน
๒. ด้านคุณภาพนักเรียน
๓. ด้านการเอาใจใส่ของครู
๔. ด้านกิจกรรมนักเรียน
๕. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

ด้านละ ๑๐ ข้อ รวม ๕๐ ข้อ แบบสอบถามนี้ เป็นประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) มีความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ดังที่ปรากฏในภาคผนวก

๓.๒.๑ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับความเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

๒. ศึกษาการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย และการสร้างแบบสอบถาม

๓. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

๓.๒.๒ การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับคำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๕ ท่าน ได้แก่ ๑. พระครูปลัดमारุต วรมงคล, ๒. ผศ.ดร.ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, ๓. ผศ.สมหมาย ดุยดรัมย์, ๔. ดร.นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ, ๕. ดร.มงคล คำมูล. ได้ตรวจสอบทั้งด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้และตรวจสอบความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยใช้เทคนิคการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency) แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

๒. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) ประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๓๐ ชุด คือ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดชีโนรส เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของข้อคำถาม (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาช (Cronbach' S α -Coefficient) ^๒ พบข้อคำถาม มีความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๑๒

๓. นำแบบสอบถามที่หาความเชื่อถือได้กลับมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง และทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมที่เกี่ยวข้องกับความ คิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

๒. นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ไปยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

๓. นำแบบสอบถาม ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๔๕ ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งหมด

๔. นำแบบ สอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

^๒ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์, (บุรีรัมย์ : สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๔๒), หน้า ๒๖๑.

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มประชากรมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังนี้

๑. หาค่าร้อยละ มี ๒ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละของข้อความ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามลักษณะจริต ๖ และการรับรู้ความตาย โดยหาค่าร้อยละของข้อความ และลักษณะจริต ๖ กับ การรับรู้ความตายของผู้ตอบแบบสอบถาม

๒. รวมคะแนน เมื่อศึกษาลักษณะจริต ๖ และการรับรู้ความตาย แต่ละข้อเข้าด้วยกัน และทำการแจกแจงความถี่ของคะแนน คำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความ โดยใช้แบบอิงเกณฑ์ ดังนี้^๓

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามข้อความในแบบสอบถามในแต่ละข้อดังนี้

ข้อความที่มีความหมายในทางบวก   ข้อความที่มีความหมายในทางลบ

	(คะแนน)	(คะแนน)
มากที่สุด	๕	๑
มาก	๔	๒
ปานกลาง	๓	๓
น้อย	๒	๔
น้อยที่สุด	๑	๕

เกณฑ์การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การแปลความหมายและกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย ๔.๒๑ – ๕.๐๐ หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความดังกล่าว

คะแนนเฉลี่ย ๓.๔๑ – ๔.๒๐ หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว

^๓ ไซยศ เรืองสุวรรณ, เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๓), หน้า ๑๘๓.

- คะแนนเฉลี่ย ๒.๖๑ – ๓.๔๐ หมายถึง ไม่แน่ใจหรือยังลังเลใจอยู่
 คะแนนเฉลี่ย ๑.๘๑ – ๒.๖๐ หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว
 คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๘๐ หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความ

๓.๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้การประมวลผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เสนอข้อมูลดังนี้

๑. สถิติพรรณนา (Descriptive) เพื่อหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage)^๔ ใช้สำหรับอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาค่า Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มากกว่าสองกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆังทั้ง ๕ ด้าน สำหรับนัยสำคัญสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ ๐.๐๕

สูตรการคำนวณหาค่าสถิติในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้

๑) สูตรการหาค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ f	หมายถึง	ความถี่หรือจำนวนข้อมูล
X	หมายถึง	ค่าของข้อมูลหรือคะแนน
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
P	หมายถึง	ค่าร้อยละ

^๔ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก, ๒๕๔๓), หน้า ๑๐๑.

๒) สูตรการหาค่าเฉลี่ย (mean)^๕

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
		$\sum fx$	หมายถึง ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
		n	หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f		หมายถึง	ความถี่

๓) สูตรการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)^๖

$$S.D. = \sqrt{\frac{n(\sum fx^2) - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum fx^2$	หมายถึง	ผลรวมกำลังสอง
	$(\sum fx)^2$	หมายถึง	ผลรวมของข้อมูล
	n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

๓.๕.๒ สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

๑) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร^๗ ดังนี้

$$[\alpha] = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ	α	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
	k	หมายถึง	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	หมายถึง	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

^๕ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, ศาสตราจารย์เกียรติคุณ, ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, หน้า ๓๕๐.

^๖ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๓๕๘.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๒๖๗.

s_i^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนรวม

๒) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) เพื่อหาความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ โดยใช้สูตร^๕ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least-Significant Difference (LSD)

๑) สูตร t-test^๕

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑
 $\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๒
 S_1^2 หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๑
 S_2^2 หมายถึง ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ ๒
 n_1 หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม ๑
 n_2 หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่ม ๒

^๕ พวงรัตน์ ทวีรัตน์, การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์, (กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๐), หน้า ๒๗.

^๕ บุญธรรม กิจปรีดาภิสุทธ์, ศาสตราจารย์เกียรติคุณ, ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์, หน้า ๓๘๕.

๒) สูตร F-test^{๑๐}

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ MS_B หมายถึง ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_W หมายถึง ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อทดสอบด้วยสถิติ F-test (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Sig.) จะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparisons) ด้วยวิธี Fisher's Least-Significant Difference (LSD) โดยใช้สูตร ดังนี้

๓) สูตร LSD^{๑๑}

เมื่อ $n_i \neq n_j$ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$

ถ้า $n_i = n_j$ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$

โดยที่ t $df_w = n-k$

LSD	หมายถึง	ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้ สำหรับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ i และ j
MSE	หมายถึง	ค่า Mean square error (MS_w)
K	หมายถึง	จำนวนกลุ่มของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
α	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อน
n_i	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ i
n_j	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างในกลุ่มที่ j

^{๑๐} เรื่องเดียวกัน. หน้า ๓๙๕.

^{๑๑} กัลยา วานิชย์บัญชา, การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล ฉบับปรับปรุงใหม่.
 (กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๖), หน้า ๒๕๘.

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ทั้งยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ ตามลำดับต่อไปนี้

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างของ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๔.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๔.๔ การวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครจำแนกตามข้อมูลทั่วไป

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t.distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F.distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significant)

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๑ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ชาย	๘๒	๒๓.๘
หญิง	๒๖๓	๗๖.๒
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๒ มากกว่า เพศชาย จำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๑๘	๕.๒
มากกว่า ๓๑-๔๐ ปี	๗๘	๒๒.๖
มากกว่า ๔๑-๕๐ ปี	๑๘๕	๕๖.๕
มากกว่า ๕๑ ปีขึ้นไป	๕๔	๑๕.๗
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ อายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖ อายุมากกว่า ๕๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗ และต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๒๐	๖๓.๘
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๑๑๔	๓๓.๐
สูงกว่าปริญญาตรี	๑๑	๓.๒
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐ และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๗๔	๒๑.๔
พนักงานบริษัทเอกชน	๗๐	๒๐.๓
นักธุรกิจ	๒	.๖
ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ	๙๖	๒๗.๘
อาชีพอิสระ	๑๓	๓.๘
แม่บ้าน, พ่อบ้าน	๖๕	๑๘.๘
อื่นๆ...	๒๕	๗.๒
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน ๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ แม่บ้าน, พ่อบ้าน จำนวน ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ อาชีพอิสระ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘ นักธุรกิจ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ .๖ และอื่นๆ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๕๓	๑๕.๔
ระหว่าง ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท	๘๗	๒๕.๒
ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท	๕๙	๑๗.๑
มากกว่า ๒๐,๐๐๑ ขึ้นไป	๑๔๖	๔๒.๓
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า ๒๐,๐๐๑ ขึ้นไป จำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓ ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ ระหว่าง ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาทจำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒ และน้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงชั้นมัธยมศึกษา

เพศ	จำนวน (N)	ร้อยละ (P)
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘๐	๕๒.๒
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๖๕	๔๗.๘
รวม	๓๔๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒ และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘ ตามลำดับ

๔.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน
โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๔.๗ แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการ
เรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อ ที่	ข้อความคำถามด้านการจัดการเรียนการสอน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	การแปลผล
๑.	ท่านคิดว่าการดำเนินกิจการของโรงเรียนเป็นไปตาม หลักสูตร	๔.๑๑	๐.๖๗	มาก
๒.	ท่านคิดว่าการจัดเนื้อหาวิชามีความทันสมัยกับสังคม	๔.๐๑	๐.๗๒	มาก
๓.	ท่านคิดว่าบุตร หลานของท่านมีความพร้อมและสนใจต่อ การจัดการสอนของโรงเรียน	๔.๑๐	๐.๖๙	มาก
๔.	ท่านคิดว่าครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา บทเรียน	๓.๘๕	๐.๗๗	มาก
๕.	ท่านเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู	๔.๒๐	๐.๗๓	มาก
๖.	มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับ จำนวนนักเรียน	๓.๗๒	๐.๗๓	มาก
๗.	มีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	๓.๘๗	๐.๗๒	มาก
๘.	มีการวัดและประเมินผลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ อย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว	๔.๐๒	๐.๘๐	มาก
๙.	มีการใช้สื่อประกอบการสอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความ สนใจ	๓.๙๓	๐.๗๙	มาก
๑๐.	ครู อาจารย์ได้อบรม เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบ ของนักเรียน โดยสอดแทรกไปในขณะที่สอน	๔.๐๐	๐.๗๕	มาก
รวม จำนวน ๓๔๕ คน		๓.๙๘	๐.๗๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านการ
จัดการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ทุกข้ออยู่ใน
ระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด ๕ ข้อแรก ได้แก่ ท่าน
เชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู ($\bar{X}=๔.๒๐$) ท่านคิดว่าการดำเนินกิจการของ
โรงเรียนเป็นไปตามหลักสูตร($\bar{X} =๔.๑๑$) ,ท่านคิดว่าบุตร หลานของท่านมีความพร้อมและสนใจ
ต่อการจัดการสอนของโรงเรียน($\bar{X} =๔.๒๐$) , มีการวัดและประเมินผลของนักเรียนให้ผู้ปกครอง

ทราบอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว ($\bar{X} = ๔.๐๒$), ท่านคิดว่าการจัดเนื้อหาวิชามีความทันสมัยกับสังคม ($\bar{X} = ๔.๐๑$), และข้อคำถาม ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุด มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\bar{X} = ๓.๗๒$) ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวม ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๘$)

ตารางที่ ๔.๘ แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อที่	ข้อคำถามด้านคุณภาพนักเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	การแปลผล
๑๑.	โรงเรียนมีระบบการจัดการที่ดี ทำให้นักเรียนมีคุณภาพ	๔.๐๕	๐.๗๙	มาก
๑๒.	กฎระเบียบต่างๆของโรงเรียนมีความเข้มงวดเพียงพอสำหรับนักเรียน	๔.๐๗	๐.๘๖	มาก
๑๓.	โรงเรียนดำเนินการจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง	๓.๘๗	๐.๖๓	มาก
๑๔.	ท่านทราบว่ามีการเฝ้าระวังเรื่องสุขอนามัยของนักเรียน	๓.๙๘	๐.๗๑	มาก
๑๕.	นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้	๔.๑๐	๐.๗๕	มาก
๑๖.	เป็นโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงกับวัดและได้รับการยอมรับจากสังคม	๔.๓๓	๐.๖๗	มากที่สุด
๑๗.	มีการแสดงผลงานของนักเรียน พร้อมทั้งยกย่องให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น	๔.๒๔	๐.๖๖	มากที่สุด
๑๘.	โรงเรียนพยายามให้นักเรียนมีความเป็นกุลสตรี สมกับปรัชญาของโรงเรียน	๔.๒๘	๐.๗๗	มากที่สุด
๑๙.	รู้สึกภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้	๔.๔๕	๐.๖๔	มากที่สุด
๒๐.	ค่าใช้จ่ายน้อยแต่นักเรียนมีคุณภาพ	๔.๑๙	๐.๗๒	มาก
รวม (จำนวน) ๒๐๑ คน		๔.๑๕	.๗๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รู้สึกภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้ ($\bar{X} = ๔.๔๕$), เป็นโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงกับวัดและได้รับการยอมรับจากสังคม ($\bar{X} = ๔.๓๓$), โรงเรียนพยายามให้นักเรียนมีความเป็นกุลสตรี สมกับ

ปรัชญาของโรงเรียน($\bar{X} = ๔.๒๘$), มีการแสดงผลงานของนักเรียน พร้อมทั้งยกย่องให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น ($\bar{X} = ๔.๒๔$), ข้ออื่นๆอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายน้อยแต่นักเรียนมีคุณภาพ($\bar{X} = ๔.๑๙$), นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ ($\bar{X} = ๔.๑๐$), กฎระเบียบต่างๆของโรงเรียนมีความเข้มงวดเพียงพอสำหรับนักเรียน($\bar{X} = ๔.๐๗$), และโรงเรียนดำเนินการจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง ($\bar{X} = ๓.๘๗$), ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุดตามลำดับ เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๕$)

ตารางที่ ๔.๙ แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครูโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อ ที่	ข้อความด้านการเอาใจใส่ของครู	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	การแปลผล
๒๑.	ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	๔.๑๔	๐.๗๐	มาก
๒๒.	ท่านมีความมั่นใจว่าครูต้องมีความเมตตาต่อนักเรียน	๔.๑๗	๐.๗๑	มาก
๒๓.	ท่านเชื่อว่าครูคือ พ่อ แม่ คนที่สองของนักเรียน	๔.๔๑	๐.๖๒	มากที่สุด
๒๔.	ครูตัดสินความดีงามของนักเรียนด้วยเหตุผล	๔.๑๗	๐.๗๒	มาก
๒๕.	ท่านคิดว่าครูตอบสนองความต้องการของนักเรียน ตามความถนัดอย่างจริงจัง	๓.๙๘	๐.๗๕	มาก
๒๖.	ครูวางตัวได้เหมาะสมไม่สนิทสนมกับนักเรียนมากเกินไป	๓.๙๗	๐.๗๑	มาก
๒๗.	ครูฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมี กิริยามารยาทเรียบร้อย	๔.๒๔	๐.๗๑	มากที่สุด
๒๘.	ครูใช้วิธีลงโทษนักเรียนได้อย่างเหมาะสม	๓.๙๕	๐.๗๕	มาก
๒๙.	ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและนักเรียน	๔.๑๕	๐.๗๓	มาก
๓๐.	ครูแสดงกิริยาท่าทางเหมาะสมกับนักเรียน	๔.๑๐	๐.๗๑	มาก
รวม (จำนวน) ๒๐๑ คน		๔.๑๒	๐.๗๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด

ได้แก่ ท่านเชื่อว่าครูคือ พ่อ แม่ คนที่สองของนักเรียน ($\bar{X} = ๔.๔๑$), ครูฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย ($\bar{X} = ๔.๒๔$), ในระดับมากได้แก่ ท่านมีความมั่นใจว่าครูต้องมีความเมตตาต่อนักเรียน และครูตัดสินใจตามความต้องการของนักเรียนด้วยเหตุผลได้ค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = ๔.๑๗$), ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและนักเรียน ($\bar{X} = ๔.๑๕$), ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = ๔.๑๔$), ครูแสดงกิริยาท่าทางเหมาะสมกับนักเรียน ($\bar{X} = ๔.๑๐$), และความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อ ครูใช้วิธีลงโทษนักเรียนได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = ๓.๙๕$), ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุดตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเอาใจใส่ของครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๔.๑๒$)

ตารางที่ ๔.๑๐ แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อ ที่	ข้อความด้านกิจกรรมนักเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	การแปล ผล
๓๑.	กิจกรรมระหว่างเรียนสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียน	๔.๑๑	๐.๖๒	มาก
๓๒.	โรงเรียนจัดให้มีการติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ	๔.๐๗	๐.๖๕	มาก
๓๓.	การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นเรื่องเสียเวลาในการศึกษา	๓.๑๓	๑.๐๙	ปาน กลาง
๓๔.	การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเป็นการส่งเสริมความสามัคคี	๔.๑๖	๐.๖๘	มาก
๓๕.	มีการคิดค้นกิจกรรมใหม่ๆ เพื่อตอบสนองตาม ความสนใจของนักเรียน	๓.๙๔	๐.๖๘	มาก
๓๖.	โรงเรียน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกประเภท	๓.๘๙	๐.๗๑	มาก
๓๗.	ครู อาจารย์ เข้าร่วมกิจกรรมที่นักเรียนจัดขึ้นเสมอ	๓.๙๔	๐.๗๓	มาก
๓๘.	ระบบการคัดเลือกตัวแทนนักเรียนไปแข่งขัน มีความโปร่งใส	๓.๙๕	๐.๗๖	มาก
๓๙.	กิจกรรมนักเรียนสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ การ ตัดสินใจและแก้ปัญหา	๔.๑๐	๐.๖๕	มาก
๔๐.	การบวชอุปาสิกาแก้ว เป็นกิจกรรมปลูกฝังจริยธรรม เพื่อ พัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต	๔.๒๖	๐.๗๐	มากที่สุด
รวม (จำนวน) ๒๐๑ คน		๓.๙๕	๐.๗๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบวชอุบาสิกาแก้ว เป็นกิจกรรมปลูกฝังจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต ($\bar{X} = ๔.๒๖$), ในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเป็นการส่งเสริมความสามัคคี ($\bar{X} = ๔.๑๖$), กิจกรรมระหว่างเรียนสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียน ($\bar{X} = ๔.๑๑$), กิจกรรมนักเรียนสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา ($\bar{X} = ๔.๑๐$), โรงเรียนจัดให้มีการติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = ๔.๐๗$), ระบบการคัดเลือกตัวแทนนักเรียนไปแข่งขัน มีความโปร่งใส ($\bar{X} = ๓.๙๕$), และผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นเรื่องเสียเวลาในการศึกษา ($\bar{X} = ๓.๑๓$), เป็นอันดับที่น้อยที่สุดตามลำดับเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

ข้อ ที่	ข้อคำถามด้านสภาพแวดล้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	การแปลผล
๔๑.	จำนวนห้องเรียนเหมาะสมกับนักเรียนไม่แน่นจนเกินไป	๓.๖๑	๐.๘๐	มาก
๔๒.	ห้องน้ำ ห้องสุขาตามอาคารต่างๆมีความสะอาดถูก สุขลักษณะ	๓.๖๑	๐.๘๕	มาก
๔๓.	โรงอาหารมีจำนวนที่นั่งสำหรับนักเรียนอย่างพอเพียง	๓.๑๙	๐.๙๗	ปานกลาง
๔๔.	การจัดตกแต่งรอบบริเวณโรงเรียน สวยงามร่มรื่น	๓.๘๕	๐.๗๑	มาก
๔๕.	สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการ ของนักเรียน	๓.๓๔	๐.๙๔	ปานกลาง
๔๖.	สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี และมีแสงสว่างพอเหมาะ	๓.๘๒	๐.๗๙	มาก
๔๗.	ที่นั่งพักภายในบริเวณโรงเรียน เพียงพอและเหมาะสม	๓.๔๘	๐.๘๓	มาก
๔๘.	การจัดสภาพภายในห้องเรียนที่เหมาะสม สะอาด เป็น ระเบียบเรียบร้อย	๓.๗๓	๐.๘๐	มาก
๔๙.	โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และสวยงาม	๔.๐๖	๐.๖๙	มาก
๕๐.	สภาพแวดล้อมในหมู่เพื่อนนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	๔.๐๒	๐.๗๐	มาก
รวม (จำนวน) ๒๐๑ คน		๓.๖๗	๐.๘๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และสวยงาม ($\bar{X} = ๔.๐๖$), สภาพแวดล้อมในหมู่เพื่อนนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ($\bar{X} = ๔.๐๒$), การจัดตกแต่งรอบบริเวณโรงเรียน สวยงามร่มรื่น ($\bar{X} = ๓.๘๕$), สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี และมีแสงสว่างพอเหมาะ ($\bar{X} = ๓.๘๒$), การจัดสภาพภายในห้องเรียนที่เหมาะสม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย ($\bar{X} = ๓.๗๓$), มีข้อคำถามอยู่ ๒ ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ สถานที่เล่นกีฬาออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = ๓.๓๔$), โรงอาหารมีจำนวนที่นั่งสำหรับนักเรียนอย่างพอเพียง ($\bar{X} = ๓.๑๙$) เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๗$)

๔.๔ การวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างข้อมูลทั่วไป กับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และช่วงชั้นมัธยมศึกษา

๔.๔.๑ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน มีความแตกต่างระหว่างเพศของผู้ปกครองนักเรียนหรือไม่อย่างไร

โดยนัยว่า “ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน” ประเมินจากค่าคะแนนการจัดการเรียนการสอน, คุณภาพนักเรียน, การเอาใจใส่ของครู, กิจกรรมนักเรียน, สภาพสิ่งแวดล้อม ด้านละ ๑๐ ข้อ ประมวลรวมเข้าถึง ๕๐ ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด ๕ คะแนน ดังนั้นจึงคิดเป็นคะแนนเต็มของ “ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง” เป็น ๒๕๐ คะแนน

อาศัยตัวสถิติทดสอบ t-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายซึ่งก่อนการใช้ตัวสถิตินี้ ต้องทราบก่อนว่าประชากรทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม ผู้ปกครองกับสถานทางด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	t	P
	N	$\bar{X}$	มาตรฐาน		
ชาย	๘๒	๔.๐๖	๐.๔๖	๑.๗๒	.๐๐๙*
หญิง	๒๖๓	๓.๙๕	๐.๔๘		

* ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๒ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำแนกตามเพศโดยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกับเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ ๔.๑๓ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม ผู้ปกครอง กับสถานทางด้านเพศ

ด้าน	เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	t	P
		N	$\bar{X}$	มาตรฐาน		
การจัดการเรียนการสอน	ชาย	๘๒	๔.๐๕	๐.๕๒	๑.๒๙	.๒๐
	หญิง	๒๖๓	๓.๙๖	๐.๕๖		
คุณภาพนักเรียน	ชาย	๘๒	๔.๒๕	๐.๕๔	๑.๘๑	.๐๐๗*
	หญิง	๒๖๓	๔.๑๓	๐.๕๓		
เอาใจใส่ของครู	ชาย	๘๒	๔.๒๑	๐.๕๗	๑.๔๖	.๑๕
	หญิง	๒๖๓	๔.๑๐	๐.๕๖		
กิจกรรมของนักเรียน	ชาย	๘๒	๔.๐๑	๐.๔๗	๑.๑๗	.๒๔
	หญิง	๒๖๓	๓.๙๔	๐.๔๘		
สภาพแวดล้อมในโรงเรียน	ชาย	๘๒	๓.๗๗	๐.๕๗	๑.๗๔	.๐๐๘*
	หญิง	๒๖๓	๓.๖๔	๐.๕๘		

* ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๓ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน สตรีวัดระฆัง จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองเพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกับเพศหญิง ต่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ คือ คุณภาพนักเรียนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

๔.๔.๒ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ตารางที่ ๔.๑๔ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๒	๓	๐.๕๔	๒.๔๓	๐.๐๗
ภายในกลุ่ม	๗๕.๖๖	๓๔๑	๐.๒๒		
รวม	๗๗.๒๗	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จากตารางที่ ๔.๑๖ การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า กลุ่มอายุต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๕ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๓.๐๕	๓	๑.๐๒	๓.๔๑	๐.๐๒*
ภายในกลุ่ม	๑๐๑.๕๓	๓๔๑	๐.๓๐		
รวม	๑๐๔.๕๘	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง นักเรียน การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามกลุ่มอายุของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่จะมีความแตกต่างอย่างไร

ตารางที่ ๔.๑๖ แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่

อายุ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ต่ำกว่า ๓๐ ปี	ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป
		๓.๖๓	๔.๐๕	๓.๙๖	๔.๐๖
ต่ำกว่า ๓๐ ปี	๓.๖๓	-	๐.๔๓*	.๓๔*	.๔๓*
ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	๔.๐๕		-	.๐๙	.๐๑
ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	๓.๙๖			-	.๑๐
มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป	๔.๐๖				-

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี, และกลุ่มอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี

ตารางที่ ๔.๑๗ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๒๘	๓	๐.๗๖	๒.๗๑	๐.๐๕*
ภายในกลุ่ม	๙๕.๗๘	๓๔๑	๐.๒๘		
รวม	๙๘.๐๖	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๗ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า ระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้คือ ๐.๐๕ ซึ่ง ๐.๐๕น้อยกว่า ๐.๐๕ จึงปฏิเสธ H_0 กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ กลุ่มอายุต่างๆมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน เป็นรายคู่

อายุ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ไม่เกิน ๓๐ ปี	ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป
		๓.๙๒	๔.๒๕	๔.๑๗	๔.๐๖
ไม่เกิน ๓๐ ปี	๓.๙๒	-	๐.๓๓* (sig.๐.๐๒)	๐.๒๕	๐.๑๔
ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี	๔.๒๕		-	๐.๐๙	๐.๒๐* (sig.๐.๐๔)
ระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี	๔.๑๗			-	.๑๑
มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป	๔.๐๖				-

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครอง

นักเรียนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มอายุที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๒ คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ อายุไม่เกิน ๓๐ ปี กับกลุ่มอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี กับกลุ่มอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป

ตารางที่ ๔.๑๙ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านเอาใจใส่ของครู จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๗๑	๓	๐.๕๗	๑.๗๙	๐.๑๕
ภายในกลุ่ม	๑๐๘.๖๒	๓๔๑	๐.๓๒		
รวม	๑๑๐.๓๓	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๙ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านเอาใจใส่ของครู จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๐ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๖	๓	๐.๔๕	๑.๙๘	๐.๑๒
ภายในกลุ่ม	๗๘.๐๒	๓๔๑	๐.๒๓		
รวม	๗๙.๓๘	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามอายุของผู้ปกครองนักเรียน การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า กลุ่มอายุต่างๆมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๔.๓ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ตารางที่ ๔.๒๑ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๘	๒	๐.๒๙	๑.๓๐	๐.๒๗
ภายในกลุ่ม	๗๖.๖๙	๓๔๒	๐.๒๒		
รวม	๗๗.๒๗	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กับระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนจะมีความแตกต่างอย่างไร

ตารางที่ ๔.๒๒ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๓	๒	๐.๓๑	๑.๐๓	๐.๓๖
ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๙๕	๓๔๒	๐.๓๐		
รวม	๑๐๔.๕๘	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๓ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๘	๒	๐.๓๔	๑.๑๙	๐.๓๑
ภายในกลุ่ม	๙๗.๓๙	๓๔๒	๐.๒๘		
รวม	๙๘.๐๗	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๔ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๘	๒	๐.๐๔	๐.๑๒	๐.๘๙
ภายในกลุ่ม	๑๑๐.๒๕	๓๔๒	๐.๓๒		
รวม	๑๑๐.๓๓	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านเอาใจใส่ของครู จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๕ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๗	๒	๐.๑๔	๐.๕๙	๐.๕๕
ภายในกลุ่ม	๗๙.๑๐	๓๔๒	๐.๒๓		
รวม	๗๙.๓๗	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๖ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับ การศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๒๔	๒	๑.๑๒	๓.๓๕	๐.๐๔*
ภายในกลุ่ม	๑๑๔.๑๔	๓๔๒	๐.๓๓		
รวม	๑๑๖.๓๘	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียน การทดสอบทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕ พบว่า ระดับนัยสำคัญที่คำนวณได้ คือ ๐.๐๔ ซึ่ง ๐.๐๔ น้อยกว่า ๐.๐๕ จึงปฏิเสธ H_0 กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๒๗ แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่

ระดับการศึกษาสูงสุด	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	สูงกว่าปริญญาตรี
		๓.๗๓	๓.๕๘	๓.๔๔
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๗๓		๐.๑๕*	๐.๒๙
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๓.๕๘		(sig .๐๒๙)	๐.๑๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๗ เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี กับ กลุ่มปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๔.๔.๔ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครจำแนกตามอาชีพ

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน มีความแตกต่างระหว่างอาชีพ ของผู้ปกครองนักเรียนหรือไม่อย่างไร

ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความ					
แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๑๓	๖	๐.๑๙	๐.๘๔	๐.๕๔
ภายในกลุ่ม	๗๖.๑๔	๓๓๘	๐.๒๓		
รวม	๗๗.๒๗	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๘ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กับระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนจะมีความแตกต่างอย่างไร

ตารางที่ ๔.๒๙ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความ					
แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๖	๖	๐.๑๓	๐.๔๑	๐.๘๗
ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๘๓	๓๓๘	๐.๓๑		
รวม	๑๐๔.๕๙	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๙ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็นผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความ						
แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	
ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๐	๖	๐.๒๗	๐.๙๓	๐.๔๗	
ภายในกลุ่ม	๙๖.๔๗	๓๓๘	๐.๒๘			
รวม	๙๘.๐๗	๓๔๔				

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๑ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความ						
แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	
ระหว่างกลุ่ม	๑.๙๕	๖	๐.๓๒	๑.๐๑	๐.๔๒	
ภายในกลุ่ม	๑๐๘.๓๙	๓๓๘	๐.๓๒			
รวม	๑๑๐.๓๓	๓๔๔				

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความ						
แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.	
ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๘	๖	๐.๑๑	๐.๔๙	๐.๘๒	
ภายในกลุ่ม	๗๘.๗๐	๓๓๘	๐.๒๓			
รวม	๗๙.๓๘	๓๔๔				

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๓ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง นักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๒.๔๖	๖	๐.๔๑	๑.๒๑	๐.๓๐
ภายในกลุ่ม	๑๑๓.๙๒	๓๓๘	๐.๓๔		
รวม	๑๑๖.๓๘	๓๔๔			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ระดับความคิดเห็น ผู้ปกครอง มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๔.๕ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน มีความแตกต่างระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียนหรือไม่อย่างไร

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๕๒	๔.๐๐	๐.๑๓	๐.๕๘	๐.๖๘
ภายในกลุ่ม	๗๖.๗๕	๓๔๐.๐๐	๐.๒๓		
รวม	๗๗.๒๗	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน พบว่า **ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕**

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน กับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียนจะมีความแตกต่างอย่างไร

ตารางที่ ๔.๓๕ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๔๐	๔.๐๐	๐.๓๕	๑.๑๕	๐.๓๓
ภายในกลุ่ม	๑๐๓.๑๘	๓๔๐.๐๐	๐.๓๐		
รวม	๑๐๔.๕๘	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า **ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕**

ตารางที่ ๔.๓๖ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๖	๔.๐๐	๐.๒๑	๐.๘๔	๐.๕๐
ภายในกลุ่ม	๘๗.๑๑	๓๔๐.๐๐	๐.๒๕		
รวม	๘๘.๐๗	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๖ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๗ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๑.๖๓	๔.๐๐	๐.๔๑	๑.๒๘	๐.๒๘
ภายในกลุ่ม	๑๐๘.๗๐	๓๔๐.๐๐	๐.๓๒		
รวม	๑๑๐.๓๓	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๗ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๘ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๔๕	๔.๐๐	๐.๑๑	๐.๔๘	๐.๗๕
ภายในกลุ่ม	๗๘.๘๓	๓๔๐.๐๐	๐.๒๓		
รวม	๗๙.๒๘	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๘ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓๙ แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ปกครองนักเรียน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๕	๔.๐๐	๐.๑๙	๐.๕๕	๐.๗๐
ภายในกลุ่ม	๑๑๕.๖๓	๓๔๐.๐๐	๐.๓๔		
รวม	๑๑๖.๓๘	๓๔๔.๐๐			

* ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๓๙ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๔.๖ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลทั่วไปกับระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวิฑูระมัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน

ผู้วิจัยต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน มีความแตกต่างระหว่างระดับชั้นของนักเรียนหรือไม่อย่างไร

โดยนัยว่า “ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน” ประเมินจากค่าคะแนนการจัดการเรียนการสอน, คุณภาพนักเรียน, การเอาใจใส่ของครู, กิจกรรมนักเรียน, สภาพสิ่งแวดล้อม ด้านละ ๑๐ ข้อ ประมวลรวมเข้าถึง ๕๐ ข้อ แต่ละข้อมีคะแนนสูงสุด ๕ คะแนน ดังนั้นจึงคิดเป็นคะแนนเต็มของ “ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง” เป็น ๒๕๐ คะแนน

อาศัยตัวสถิติทดสอบ t-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ระหว่างระดับชั้นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งก่อนการใช้ตัวสถิตินี้ ต้องทราบก่อนว่าประชากรทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนแตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ ๔.๔๐ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม ผู้ปกครองกับสถานทางด้านช่วงชั้นของนักเรียน

ระดับชั้นนักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	t	P
	N	$\bar{X}$	มาตรฐาน		
มัธยมศึกษาตอนต้น	๑๘๐	๔.๐๓	๐.๕๐	๒.๑๕	.๐๐๓*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๖๕	๓.๙๒	๐.๔๔		

* ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๐ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำแนกตามช่วงชั้นของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมต้น มีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนเมื่อจำแนกเป็นรายด้านช่วงชั้นของนักเรียน ของผู้ปกครองนักเรียนจะมีความแตกต่างอย่างไร

ตารางที่ ๔.๔๑ แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานของการเปรียบเทียบของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวม ผู้ปกครองกับสถานทางช่วงชั้นของนักเรียน

ด้าน	ระดับชั้น	จำนวน N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
	นักเรียน		$\bar{X}$	มาตรฐาน	t	P.Value
การจัดการ เรียนการสอน	มัธยมศึกษา ตอนต้น	๑๘๐	๔.๐๖	๐.๕๕	๒.๖๗	.๐๑*
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๑๖๕	๓.๙๐	๐.๕๔		
คุณภาพ นักเรียน	มัธยมศึกษา ตอนต้น	๑๘๐	๔.๒๑	๐.๕๔	๑.๙๓	.๐๔*
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๑๖๕	๔.๑๐	๐.๕๒		
เอาใจใส่ของ ครู	มัธยมศึกษา ตอนต้น	๑๘๐	๔.๑๗	๐.๕๘	๑.๔๕	.๑๕
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๑๖๕	๔.๐๘	๐.๕๕		
กิจกรรมของ นักเรียน	มัธยมศึกษา ตอนต้น	๑๘๐	๓.๙๙	๐.๕๐	๑.๖๒	.๑๑
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๑๖๕	๓.๙๑	๐.๔๖		
สภาพแวดล้อม ในโรงเรียน	มัธยมศึกษา ตอนต้น	๑๘๐	๓.๗๒	๐.๖๐	๑.๗๑	.๐๙
	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	๑๖๕	๓.๖๒	๐.๕๕		

* ระดับนัยสำคัญที่ใช้ตัดสิน คือ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๔๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำแนกตามช่วงชั้นของนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครองช่วงชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น **ความคิดเห็นแตกต่างกับ** ผู้ปกครองช่วงชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ทั้งยังสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัย มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ระหว่าง เดือนตุลาคม ถึงเดือน ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓๔๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เครื่องมือทดสอบจากค่า T-Test และ F-Test ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๒ และ เพศชาย จำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘

ผู้ปกครองนักเรียน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๑.๕๐ ปี จำนวน ๑๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ อายุระหว่าง ๓๑.๔๐ ปี จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖ อายุมากกว่า ๕๑ ปี ขึ้นไป จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗ และต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๘ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐ และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๒

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีอาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๘ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน ๗๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓ แม่บ้าน, พ่อบ้าน จำนวน ๖๕ คน

คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๘ อาชีพอิสระ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๘ นักธุรกิจ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ .๖ และอื่นๆ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า ๒๐,๐๐๑ ขึ้นไป จำนวน ๑๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓ ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ ระหว่าง ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาทจำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒ และน้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔

ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒ และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๑๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๘

๕.๑.๒ ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ทุกข้ออยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุด ๕ ข้อแรก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ท่านเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู, ท่านคิดว่าการดำเนินงานกิจการของโรงเรียนเป็นไปตามหลักสูตร, ท่านคิดว่าบุตรหลานของท่านมีความพร้อมและสนใจต่อการจัดการสอนของโรงเรียน, มีการวัดและประเมินผลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว, ท่านคิดว่าการจัดเนื้อหาวิชามีความทันสมัยกับสังคมและข้อคำถาม ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุด มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน, ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวมผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง อยู่ในระดับมาก

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านคุณภาพนักเรียน ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด ได้แก่ รู้สึกภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้, เป็นโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงกับวัดและได้รับการยอมรับจากสังคม, โรงเรียนพยายามให้นักเรียนมีความเป็นกุลสตรี สมกับปรัชญาของโรงเรียน, มีการแสดงผลงานของนักเรียน พร้อมทั้งยกย่องให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น, ข้ออื่นๆอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายน้อยแต่นักเรียนมีคุณภาพ, นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้, กฎระเบียบต่างๆของโรงเรียนมีความเข้มงวดเพียงพอสำหรับนักเรียน, และโรงเรียนดำเนินการจัดบริการแนะแนวทาง

การศึกษาโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง, ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุดตามลำดับ เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมาก

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านการเอาใจใส่ของครู ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านการเอาใจใส่ของครู โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ท่านเชื่อว่าครูคือ พ่อ แม่ คนที่สองของนักเรียน, ครูฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย, ในระดับมาก ได้แก่ ท่านมีความมั่นใจว่าครูต้องมีความเมตตาต่อนักเรียน และครูตัดสินใจดีงามของนักเรียนด้วยเหตุผลได้ค่าเฉลี่ยเท่ากัน, ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและนักเรียน, ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ, ครูแสดงกิริยาท่าทางเหมาะสมกับนักเรียน, และความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อครูใช้วิธีลงโทษนักเรียนได้อย่างเหมาะสม, ได้ค่าเฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุดตามลำดับ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเอาใจใส่ของครูอยู่ในระดับมาก

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านกิจกรรมนักเรียน ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การบวชอุปาสิกาแก้ว เป็นกิจกรรมปลูกฝังจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต, ในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเป็นการส่งเสริมความสามัคคี, กิจกรรมระหว่างเรียนสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียน, กิจกรรมนักเรียนสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา, โรงเรียนจัดให้มีการติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ, ระบบการคัดเลือกตัวแทนนักเรียนไปแข่งขัน มีความโปร่งใส, และผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นเรื่องเสียเวลาในการศึกษา, เป็นอันดับที่น้อยที่สุดตามลำดับ

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้าน สภาพแวดล้อม โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ในระดับมาก ได้แก่ โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และสวยงาม, สภาพแวดล้อมในหมู่เพื่อนนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน, การจัดตกแต่งรอบบริเวณโรงเรียนสวยงามร่มรื่น, สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี และมีแสงสว่างพอเหมาะ, การจัดสภาพภายในห้องเรียนที่เหมาะสม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย, มีข้อคำถามอยู่ ๒ ข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นปานกลาง ได้แก่ สถานที่เล่นกีฬาออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน, โรงอาหารมีจำนวนที่นั่งสำหรับนักเรียนอย่างพอเพียง เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อสภาพแวดล้อมในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก

สรุปโดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียนมากที่สุด รองลงมา ด้านการเอาใจใส่ของครูอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน น้อยที่สุดตามลำดับ

๕.๑.๓ สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกด้วย เพศ และช่วงชั้นมัธยมศึกษา

๑. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกด้วย เพศ

การทดสอบความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่า เพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างกับ เพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ด้านคุณภาพนักเรียนและด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

๒. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนก ช่วงชั้นมัธยมศึกษา

การทดสอบความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองช่วงชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกัน พบว่า ผู้ปกครองช่วงระดับชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นแตกต่างกับ ผู้ปกครองช่วงระดับชั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน

๕.๑.๔ สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกโดย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

๑. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกโดย อายุ

การทดสอบโดยภาพรวม จำแนกโดย อายุ กับความแตกต่างในระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองของผู้ที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ

.๐๕ แสดงว่าอายุไม่เป็นปัจจัยที่มีผลให้ความคิดเห็นของผู้ปกครองแตกต่างกัน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ พบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดย กลุ่มอายุ มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี, กลุ่มอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับ กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี, และกลุ่มอายุ ระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีความคิดเห็นด้วยแตกต่างกับ กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี

ด้านคุณภาพนักเรียน กลุ่มอายุต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยกลุ่มอายุ มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกับ กลุ่มที่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี และกลุ่มอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับ กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน ๓๐ ปี

ส่วนด้านการเอาใจใส่ของครู ด้านกิจกรรมนักเรียนและด้านสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

๒. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกโดย ระดับการศึกษา

การทดสอบโดยภาพรวม จำแนกโดยระดับการศึกษา กับความแตกต่างในระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ พบว่า

ด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างก็มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .

๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ กลุ่มต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับ กลุ่มปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนด้านอื่นๆ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านเอาใจใส่ของครู และด้านกิจกรรมนักเรียน กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกโดยอาชีพ

การทดสอบโดยภาพรวม จำแนกโดยอาชีพ กับความแตกต่างในระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า กลุ่มระดับการศึกษาสูงสุดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนในด้านต่างๆ พบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านเอาใจใส่ของครู และด้านกิจกรรมนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔. สรุปผลการวิเคราะห์ความแตกต่างในความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร จำแนกโดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การทดสอบโดยภาพรวม จำแนกโดยอาชีพ กับความแตกต่างในระดับความคิดเห็นผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า กลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนในด้านต่างๆ พบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านเอาใจใส่ของครู และด้านกิจกรรมนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มอาชีพ ต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๕.๒ อภิปรายผล

จากผลการสรุปวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยภาพรวมทำให้ทราบว่าผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป และส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๑. อภิปรายระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน โรงเรียนสตรีวัดระฆัง

โดยภาพรวมพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้านคุณภาพ นักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านการเอาใจใส่ของครูอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมาก และด้านที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน น้อยที่สุดตามลำดับ

ด้านคุณภาพนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู และคิดว่าการดำเนินกิจการของโรงเรียนเป็นไปตามหลักสูตร และบุตรหลานมีความพร้อมความสนใจต่อการจัดการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนที่สร้างคุณภาพให้นักเรียนสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ และศีลธรรม และมีความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ เพราะจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลเพื่อให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พระวันชัย ธนวิโส^๑** (กัณหะกาญจนะ) ที่ศึกษาเรื่อง ลักษณะทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา พบว่า นักเรียนของโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาขนาดใหญ่และเล็ก มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนของโรงเรียนสามัญขนาดใหญ่และเล็ก เมื่อเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาด้วยกัน พบว่า นักเรียนของโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาขนาดเล็ก มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนของโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนาขนาดใหญ่ และนักเรียนในกลุ่มที่มีความเชื่อทาง

^๑ พระวันชัย ธนวิโส (กัณหะกาญจนะ), ลักษณะทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา (๒๕๔๘), พุทธศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต(พระพุทธศาสนา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

พระพุทธศาสนาสูง มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่มีความเชื่อทางพระพุทธศาสนาต่ำ

ด้านการเอาใจใส่ของครู ในฐานะที่ครูมีบทบาทอย่างยิ่งในฐานะผู้ให้การศึกษานักเรียน จากข้อคำถามที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองเชื่อว่าครูคือ พ่อแม่ คนที่สองแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความไว้วางใจในศักยภาพ ความเมตตาของครูต่อนักเรียน และให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่ศิษย์โดยเสมอหน้ากัน ซึ่งหมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการศิษย์ ตามความถนัด ความสนใจศิษย์อย่างจริงจัง มีความยอมรับ เห็นอกเห็นใจต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือ ได้รับความชื่นชมจากศิษย์และผู้ปกครองโรงเรียนสตรีวัดระฆัง และข้อรองลงมาคือ ครูฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมีกิริยามารยาทเรียบร้อย อันเนื่องมาจากการสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการเรียน ดังนั้น ในฐานะครูผู้สอนจึงเป็นผู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งผู้ปกครองคาดหวังว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นจะต้องเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะสอดคล้องที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติต่อไป

ด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนด้านคุณภาพทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ ตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดดำเนินงาน เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน ตลอดจนการวัด และประเมินผล รวมทั้งติดตามผล อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้รอบรู้มีความสามารถในการสอน ซึ่งข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอน และการดำเนินกิจการของโรงเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงควมมีคุณภาพ การบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และงานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียน อีกทั้งอาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ได้ดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพมาตรฐานด้านผู้เรียนเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแล้ว การพัฒนานักเรียนทางด้านความฉลาดทางอารมณ์ก็เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งงานวิจัยของสุมาลี ชันติยะ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี ชันติยะ^๒ ดังกล่าว

ด้านกิจกรรมนักเรียน การจัดกิจกรรมของนักเรียนที่ทางโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จัดขึ้นมีลักษณะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในสังคม โดยผู้ปกครองให้ค่าคะแนนเรื่องกิจกรรมการบวชอุปาสิกาแก้วสูงสุด ทั้งนี้ผู้ปกครองนักเรียนอาจมีความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต ซึ่งโรงเรียนจะได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างมากในฐานะที่ตั้งของโรงเรียนมีอาณาเขตติดต่อกับวัดระฆังโฆสิตาราม และในการเป็นสถาบันที่ปลูกฝังรูปแบบ เสริมสร้างความรู้ คุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักเรียน อีกทั้งทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนได้เล่นกีฬา ดนตรีประเภทต่าง ๆ เพื่อพัฒนาร่างกาย และอารมณ์แก่นักเรียน ควบคู่กันไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์การเล่นกีฬาอย่างหลากหลาย และได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นการพัฒนา ทักษะการเล่นอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่เดียวกันนักเรียนในช่วงวัยดังกล่าวเป็นช่วงที่ชอบการแสดงออก ชอบให้ผู้อื่นชื่นชม ดังนั้นจึงพยายามสร้างจุดเด่นขึ้นในตัวเอง เช่น การเป็นนักกีฬาของโรงเรียน การเป็นนักดนตรีของโรงเรียน การเป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันในระดับเวทีระดับโลก และเป็นเพิ่มโอกาสตนเองในสอบคัดเลือกในสถาบันระดับอุดมศึกษาจากสาเหตุดังกล่าว อาจทำให้ผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นว่ากิจกรรมของนักเรียนมีความสำคัญจึงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพสิ่งแวดล้อม จัดเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มักจะเบื่อหน่ายบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนและชุมชนควรมีส่วนร่วม ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและเกิด ความตระหนักในการพัฒนาาร่วมกัน เกิดความพึงพอใจในการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากข้อคำถามด้านสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่า โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และมีความสวยงาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและกระตุ้นความสนใจในการเรียน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าถึงแม้ว่าสภาพรวมระดับคะแนนเฉลี่ยจะอยู่ในระดับมาก แต่ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนได้คะแนน

^๒ สุมาลี ชันติยะ^๒ ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ๒๕๕๑, หน้า บทคัดย่อ

เฉลี่ยเป็นอันดับน้อยที่สุด **ชาติรี สุบรรณภาส^๓** ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการพัฒนาสภาพแวดล้อมโรงเรียนของ พบว่า การพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนด้านบทบาทของผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติมากเป็นอันดับ ๑ รองลงมาด้านบทบาทของครูและบุคลากรในโรงเรียนและมีระดับ การปฏิบัติปานกลางด้านการให้ความสนับสนุนและมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นอันดับสุดท้าย และยังคงกล่าวถึง เรื่องการจัดการสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งประสบความสำเร็จมากด้านการควบคุมสภาพแวดล้อม รองลงมาด้านการใช้สภาพแวดล้อมด้านการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมมีระดับ ความสำเร็จปานกลางด้านการประเมินผลสภาพแวดล้อม ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและ ด้านการวางแผนการพัฒนาสภาพแวดล้อม และยังเอื้อต่อชุมชนโดยรอบอีกด้วย

๒. อภิปรายผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆังตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ด้านเพศ พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีเพศแตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเพศเป็นปัจจัยที่มีผลให้ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ ๑ ที่ตั้งไว้คือ ด้านคุณภาพนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยคาดว่าโรงเรียนสตรีซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงล้วน ผู้ปกครองอาจจะมีความคิดเห็นในเรื่องคุณภาพนักเรียน ซึ่งนอกเหนือจากความรู้ และพัฒนาการทางด้านจิตใจแล้ว ยังมีในส่วนของคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งสถาบันหรือกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและเสริมสร้าง จริยธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ โรงเรียน จะได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างมาก ในการเป็นสถาบันที่ปลูกฝังรูปแบบและเสริมสร้างการเปลี่ยนแปลงจากตัวอย่างในสังคมให้แก่นักเรียน จากการวิจัยของ **วิริทธิพล อังก์วรปิยทัช^๔** ได้ศึกษาเรื่อง การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่นำไปสู่การพัฒนาการพึ่งตนเองตามหลักนาถกรณธรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้วิจัยโดยออกแบบโปรแกรมการพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะและนำไปสู่การพัฒนาใช้หลักนาถกรณธรรม พบว่าโปรแกรมการพัฒนาการพึ่งตนเองโดยใช้หลักนาถกรณธรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่พัฒนา ประกอบด้วย จุดประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถนำหลักนาถกรณธรรมไปใช้เพื่อ

^๓ **ชาติรี สุบรรณภาส**, ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกิ่งอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๕๓, หน้า บทคัดย่อ.

^๔ **วิริทธิพล อังก์วรปิยทัช**, เรื่อง การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่นำไปสู่การพัฒนาการพึ่งตนเองตามหลักนาถกรณธรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา, วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ๒๕๕๑, หน้าบทคัดย่อ

พัฒนาการพึ่งตนเองได้ สารการเรียนรู้ คือ หลักนาถกรณธรรม ๑๐ ประการ ได้แก่ ได้แก่ ความประพฤติดี ความใฝ่รู้ ความมีเพื่อนที่ดี ความว่าง่าย ความชวนชววยในกิจการต่าง ๆ ความฝักใฝ่ในคุณธรรม ความขยันหมั่นเพียร ความพอเพียง ความมีสติ และความมีปัญญา ชุดของกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมฐาน ๑๐ ฐานได้แก่ ฐานที่ ๑ ศีลและธรรมประจำใจ ฐานที่ ๒ ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ ฐานที่ ๓ มีครูและเพื่อนที่ดีงาม ฐานที่ ๔ มีความว่านอนสอนง่าย ฐานที่ ๕ ชวนชววยในกิจน่อยใหญ่ ฐานที่ ๖ ฝักใฝ่ในคุณธรรมฐานที่ ๗ นำความเพียรเป็นนิสัย ฐานที่ ๘ ดำรงชีวิตแบบพอเพียง ฐานที่ ๙ หลีกเลี้ยงความประมาทและฐานที่ ๑๐ ปราดเปรื่องปัญญาการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการพึ่งตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกจากนี้นักเรียนยังมีพฤติกรรมหลายด้านที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น มีสมาธิเพิ่มขึ้น ลอกการบ้านน่อยลง ควบคุมตนเองไม่ให้ตกเป็นทาสของสื่อต่าง ๆ ได้ดีขึ้น มีความมั่นใจในตนเอง ลดการพึ่งพาผู้อื่นและเลือกคบเพื่อนที่ดี

ด้านอายุ เมื่อจำแนกทดสอบความแตกต่างในระดับความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอายุเป็นปัจจัยที่มีผลให้ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ ๒ ที่ตั้งไว้คือ ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านคุณภาพนักเรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่า ด้วยอายุที่แตกต่างกันของผู้ปกครอง จึงมีความคิดเห็นและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

ด้านระดับการศึกษา เมื่อจำแนกทดสอบความแตกต่างในระดับความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลให้ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ ๓ ที่ตั้งไว้คือ **ด้านสภาพแวดล้อม** ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาจจะทำให้ความสำคัญและปัญหาของสภาพแวดล้อมไม่เหมือนกัน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะให้ความสำคัญของสภาพแวดล้อมมากกว่า จากงานวิจัยของ สุวัฒน์ อุทุมภา^๕ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสตรีศึกษา พบว่าในการดำเนินงานการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสตรีศึกษา โรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะทำงานเป็นฝ่าย ๆ รับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความถนัด ความสนใจความสามัคคีของบุคลากรในโรงเรียน จัดให้มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการวิเคราะห์นโยบายสู่การปฏิบัติ โดยยึดหลักประชาธิปไตย มีการอยู่ร่วมกันอย่างมีสัมมนาการระวะ บุคลากรมีความคิดเห็นร่วมกันทำกิจกรรมด้วยความ

^๕ สุวัฒน์ อุทุมภา, การจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด, วิทยานิพนธ์ สำนักวิทยบริการ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๒, หน้า บทคัดย่อ.

เสียสละ มีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากร ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรด้วยดี ครู-อาจารย์อบรมแก้ไขนิสัยของนักเรียนให้เกิดความตระหนักในการรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีการจัดกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตร อย่างหลากหลายมีการปฏิบัติตามแผนงาน ติดตามผลการปฏิบัติงาน รายงานผลการปฏิบัติงาน **ดังนั้นหากโรงเรียนสตรีวัดระฆัง มีการจัดกิจกรรม** อย่างเป็นระบบเกี่ยวข้องกับบรรณรักษ์และรักษาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน นอกจากให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมแล้ว ยังสามารถมีส่วนในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้ปกครองให้ตระหนักถึงคุณค่าของสภาพแวดล้อมอีกด้วย

ด้านอาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อทำการทดสอบโดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ ๔ และ ๕ ที่คาดว่าได้ผลการวิจัยในลักษณะนี้ ผู้วิจัยคาดว่าน่าจะเกิดจาก ที่โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เป็นโรงเรียนในสังกัดของรัฐบาล ซึ่งมีนโยบายให้การศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ดังนั้นผู้ปกครองนักเรียน จึงไม่คิดว่า อาชีพและรายได้จะเป็นปัญหาต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพจน์ สินขุนทด^๖ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศ ติดตาม และตรวจสอบ รองลงมา ได้แก่ ด้านการประเมินผล และรายงานผล ด้านการวางแผน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการดำเนินการ และขนาดของโรงเรียนที่แตกต่างกัน ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะทั่วไป

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ควรมีการส่งเสริมคุณลักษณะที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน โดยใช้หลักกรรมนาถกรรมธรรม เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้สูงขึ้น

๒. ควรมีการจัดกิจกรรมบรรณรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสตรีวัดระฆังในรู้แบบของโครงการ โดยมีผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียน มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการวิเคราะห์นโยบายนำไปสู่การปฏิบัติ

๓. นอกเหนือจากการเรียนการสอนของโรงเรียน การพัฒนานักเรียนทางด้านความฉลาดทางอารมณ์ก็เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

^๖สุพจน์ สินขุนทด, ปัญหาการบริหารจัดการตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา, สารนิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ๒๕๕๔, หน้าบทคัดย่อ

๔. สนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับโรงเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ

๕. ร่วมมือกับชุมชนให้มีส่วนร่วม ในการสอดส่องดูแลนักเรียนไม่ให้ประพฤติผิดศีลธรรม และรณรงค์เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด และยังเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจกับนักเรียน และชุมชนด้วย

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการวิจัยในครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีอื่น ๆ

๒. ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังต่อการเรียนการสอนโดยเน้นคุณธรรม จริยธรรมและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

๓. ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมของนักเรียนต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี - ไทย :

๑.๑ ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี. ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๖.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

_____. อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาอรรถกถา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, โรงพิมพ์วิญญูณ, ๒๕๓๓ - ๒๕๓๔.

_____. ฎีกาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาฎีกา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, โรงพิมพ์วิญญูณ, ๒๕๓๗ - ๒๕๔๕.

_____. ปกรณวิเสสภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาปกรณวิเสส. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วิญญูณ, ๒๕๓๗ - ๒๕๔๓

มหาหมกฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับสยามรฎจเตปิฎก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาหมกฏราชวิทยาลัย, ๒๕๒๕.

_____. อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับสยามรฎจเตปิฎกอรรถกถา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาหมกฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

๑.๒ ข้อมูลทุติยภูมิ

๑.๒.๑ หนังสือ :

กฤตยา อาชวนิจกุล. การวัดทัศนคติทางประชากรและการวางแผนครอบครัว เอกสารประกอบการบรรยายในเรื่องการศึกษาวิจัยทางประชากรและการวางแผนครอบครัว. สถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๒๐.

กมลรัตน์ หลาสวงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศรีเดชการพิมพ์, ๒๕๒๗.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. การบูรณาการข้ามวิชา. กรุงเทพฯ : ศูนย์สภานาตพรว, ๒๕๔๔.

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ และคณะ. การจัดการความรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. กรุงเทพฯ : เมธีทิวส์, ๒๕๔๘.

กระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖.

- กัลยา วานิชย์บัญชา. การใช้ **SPSS for Window** ในการวิเคราะห์ข้อมูล ฉบับปรับปรุงใหม่.
(กรุงเทพมหานคร : ธรรมสาร, ๒๕๔๖).
- ไชยศ เรืองสุวรรณ. **เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๓.
- ชาติชาย พิทักษ์ชนาคม. จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา. คณะ
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๔.
- ชำเลื่อง วุฒิจันทร์. หลักการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
กรมการศาสนา. ๒๕๒๔
- ถวิล ธาราโกชน. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖.
- ทิตนา แคมมณี. **การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ**. [ม.
ป.ท.] : สมาคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยโดยพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๕๔๑.
- ธีระพร อูวรรณโณ. **จิตวิทยา สังคม**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๙.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. **ทัศนคติ การวัดความเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย**.
กรุงเทพมหานคร : ไทย วัฒนาพานิช. ๒๕๒๐, หน้า ๓.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. บุรีรัมย์ :
สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์, ๒๕๔๒.
- พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตโต). **ปรัชญาการศึกษาไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
เคล็ดไทย. ๒๕๑๘, หน้า ๗๑.
- พรชูลี คุณานุกร. **คุณลักษณะครูอาจารย์ผู้สอนในสถาบันการศึกษา**. (อัดสำเนา)
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. **การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์**. กรุงเทพมหานคร : สำนัก
ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๐.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. **การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา**. (กรุงเทพมหานคร : โรง
พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.
- ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. **การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพ**. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการม, ๒๕๔๒.
- รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. คณะกรรมการพัฒนาการอบรมและ
เลี้ยงดูเด็ก. ในงานวิจัยของ สุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย, ๒๕๔๓.
- วิจิตร ศรีอำน. **การพัฒนาการเรียนการสอน**. รายงานการสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการ
เรียนการสอน. มหามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสามมิตร, ๓-๖ มิถุนายน
๒๕๑๙.

วิชา ไซยเทพ. กิจกรรมกลุ่มฝึกการแสดงออกที่ส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนใน
สถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านเชียงใหม่. ๒๕๔๔.

วิทย์ เทียงบูรณธรรม. **พจนานุกรมอังกฤษ-ไทย**. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, ๒๕๔๒.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. **บุคฉลกร นิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๐.

สุฉา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : แพรพิทยา
, ๒๕๒๔.

สุฉาดิ โกลสิน. **แนวทางการจัดกิจกรรมนักศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา
ทบวงมหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

สุพรรัตน์ ซีไธ้. ผลของการให้ข้อมูลด้านสุขภาพโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ต่อพฤติกรรมการดูแล
ตนเองในผู้สูงอายุโรคความดันโลหิตสูง, ๒๕๔๗.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๓๗.

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. **มาตรฐานการศึกษาของชาติ**. กรุงเทพมหานคร :
สหายบลิ้อกการพิมพ์, ๒๕๔๗.

อุทัย หิรัญโต. **สังคมวิทยาประยุกต์**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๗.

๑.๒.๒ วิทยานิพนธ์/รายงานวิจัย

กฤษณี มหาวิรุฬห์. **ทัศนะในการดำเนินงานเบื้องต้นของประชาชนกรรมากรหมู่บ้านตามโครงการ
การรณรงค์คุณภาพชีวิต และความจำเป็นพื้นฐาน : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด
ชัยนาท**. **วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๑.

กำพล คงพันธ์. **ความคิดเห็นของคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และศิษย์เก่าในการเรียนการ
สอนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในกลุ่มสหวิทยาเขตราชชนรินทร์**. **วิทยานิพนธ์**.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ธนบุรี.

ชลรัตน์ ชลมารค. **ภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง**.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. **บริหารการศึกษา**. **บัณฑิตวิทยาลัย** : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.

ชาติรี สุบรรณภาส. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกิ่งอำเภอ**

สามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. **วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต.**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ๒๕๕๓.

ชาติชาย โทสิทธิติ. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการจัดตั้งสถานกาลีโนขึ้นใน

เขตทุ่งกุลาร่องไห้. **วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยมหิดล. ๒๕๒๙.**

ธนรัชต์ บุรีสูงเนิน. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกับ

ประสิทธิผล ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตภาคตะวันออกเฉียง.

วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย

บูรพา. ๒๕๔๔.

นริศ รัตน์. ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการจัดการศึกษาในเรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด. **ภาค**

นิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร

ศาสตร์, ๒๕๔๔.

พระครูสมุห์ไกรยสิทธิ์ ฐานโกสโล (ทิพม่อม). “บทบาทของผู้บริหารและครูอาจารย์ในการ

จัดการสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร”.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

, ๒๕๔๙.

พระวันชัย ธนวิโส^๑ (กัณหะกาญจนะ). **ลักษณะทางจิตสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิง**

จริยธรรมของนักเรียนในโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา

(๒๕๔๘). พุทธศาสตร์ดุฎฐิบัญญัติ(พระพุทธศาสนา). บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๘.

พระศิริชัย ปกสุสโร. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรี

นนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย :**

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

สุมาลี ชันติยะ ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 **ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต**

มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ๒๕๕๑.

เรืองวิทย์ แสงรัตนา. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ศึกษาพื้นที่กอง

กำกับการที่ ๔ (กองบังคับการตำรวจนครบาลเหนือ). **วิทยานิพนธ์ปริญญา**

มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๒๕๒๐.

ลัดดาวลัย บุญพานิช. ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนโครงการยกระดับพื้นฐาน

- สำหรับกำนันผู้ใหญ่บ้านและผู้นำท้องถิ่นภาคกลาง. **ปริญญาณีพนธ์**. กศ.ม..
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสามมิตร, ๒๕๕๐.
- วิริทธิพล อังแก้วราปิยทัช**. เรื่อง การวิจัยและพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่นำไปสู่
การพัฒนาการพึ่งตนเองตามหลักนาถกรณธรรมสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑.
- วีระเทพ จันท์สุวรรณ**. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกลุ่มโรงเรียนบ้านเนิน-เสื่อหึ่ง อำเภอเชียงใหญ่ จังหวัด
นครศรีธรรมราช. **วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครศรีธรรมราช. ๒๕๕๐.
- สุพจน์ สินขุนทด**. ปัญหาการบริหารจัดการตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพของ
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา. **สารนิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต** การ
บริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, ๒๕๕๔.
- สุวัฒน์ อุทุมภา**. การจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรม
สามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสตรีศึกษา อำเภอเมือง
จังหวัดร้อยเอ็ด. **วิทยานิพนธ์ สำนักวิทยบริการ**. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
๒๕๕๒.
- สาวิตรี ศรีสุข**. “การสร้างสื่อเพื่อการศึกษาพัฒนาการ : คู่มือการศึกษาธรรมชาติในป่าดิบเขา”.
วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
๒๕๓๗.
- อภิชัย กุลชา**. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา ในจังหวัดสมุทรปราการ. **ปริญญาณีพนธ์** กศ.ม.บริหารการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๓๖.
- อรทิพย์ สีละพัฒน์**. ความคิดเห็นของครูปกครองนักเรียนประจำต่องานสังคมสงเคราะห์ใน
โรงเรียน : ศึกษาเฉพาะโรงเรียนประจำสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน กรุงเทพมหานคร. **วิทยานิพนธ์**. ปริญญามหาบัณฑิตคณะสังคมสงเคราะห์
ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๕
- อิสริยา พจนธารี**. “ความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย”
สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๔๔.

2. ภาษาอังกฤษ

Best. J.W. Research in education. ๓rd ed. Englewood cliffs. (New Jersey: Prentice Hall. Ltd, 1977.

Feidman. M.P. Psychology in the industrial environment. (London: Butter worth and co. . Ltd, 1971.

Harace. B. English and AVC. C. English. A comprehensive dictionary of Psychological and Psychoanalytical Term. New York : Princeton, 1967.

Lawrence Kohlberg. Review of child development Research Vol.๑ (Connecticut : Connecticut Printers. Inc., 1944.

Oskamp. S. Attitude and Opinion. New Jersey: Prentice-Hall. Inc., ๑๙๗๗.

Piaget. The Moral Judgement of the child (London: Routledge and Kegan Paul ., 1932.

Remmer. H.H. Introduction to Opinion and Attitude. (New-York : Harper and Brothers Publisher, 1945.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย
เรื่อง
ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน
โรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาในระดับ และเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ
ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร

๒. แบบสอบถามมีทั้งหมด ๗ หน้า แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด
อาชีพ รายได้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ลักษณะของคำถาม
เป็นแบบเลือกตอบ (Checklists) และ/หรือเติมคำลงในช่องว่างที่กำหนด

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ

พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชญ์ กวีวิโส)

พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด

๑. เพศ

ชาย หญิง

๒. อายุ

ต่ำกว่า ๓๐ ปี มากกว่า ๓๑-๔๐ ปี มากกว่า ๔๑-๕๐ ปี มากกว่า ๕๑ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

๔. อาชีพที่ท่านประกอบในปัจจุบัน

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน นักธุรกิจ

ประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระเช่น แพทย์ วิศวกร สถาปนิก ทนายความ

อื่นๆโปรดระบุ .....

๕. รายได้เฉลี่ยของครอบครัวในแต่ละเดือน

น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ระหว่าง ๑๐,๐๐๑ – ๑๕,๐๐๐ บาท

ระหว่าง ๑๕,๐๐๑ – ๒๐,๐๐๐ บาท มากกว่า ๒๐,๐๐๑ ขึ้นไป

๖. เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น มัธยมศึกษาปีที่.....

ส่วนที่ ๒ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

๕ = เห็นด้วยอย่างยิ่ง ๔ = เห็นด้วย ๓ = ไม่น่าใจ ๒ = ไม่เห็นด้วย ๑ = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ก. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
๑. ท่านคิดว่าการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นไปตามหลักสูตร					
๒. ท่านคิดว่าการจัดเนื้อหาวิชามีความทันสมัยกับสังคม					
๓. ท่านคิดว่าบุตร หลานของท่านมีความพร้อมและสนใจต่อการจัดการสอนของโรงเรียน					
๔. ท่านคิดว่าครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน					
๕. ท่านเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู					
๖. มีอุปกรณ์การสอนที่ทันสมัย และมีจำนวนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
๗. มีการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข					
๘. มีการวัดและประเมินผลของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็ว					
๙. มีการใช้สื่อประกอบการสอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ					
๑๐. ครู อาจารย์ ได้อบรม เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของนักเรียน โดยสอดแทรกไปในขณะที่สอน					
ข. ด้านคุณภาพนักเรียน					
๑. โรงเรียนมีระบบการจัดการที่ดี ทำให้นักเรียนมีคุณภาพ					
๒. กฎระเบียบต่างๆของโรงเรียนมีความเข้มงวดเพียงพอสำหรับนักเรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๓. โรงเรียนดำเนินการจัดบริการแนะแนวทางการศึกษาโดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง					
๔. ท่านทราบว่ามีการเฝ้าระวังเรื่องสุขอนามัยของนักเรียน					
๕. นักเรียนสามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้					
๖. เป็นโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงกับวัดและได้รับการยอมรับจากสังคม					
๗. มีการแสดงผลงานของนักเรียน พร้อมทั้งยกย่องให้รางวัลแก่นักเรียนที่มีผลงานดีเด่น					
๘. โรงเรียนพยายามให้นักเรียนมีความเป็นกุลสตรี สัมกับปรัชญาของโรงเรียน					
๙. รู้สึกภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้					
๑๐. ค่าใช้จ่ายน้อยแต่นักเรียนมีคุณภาพ					
ค. ด้านการเอาใจใส่ของครู					
๑. ครูดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
๒. ท่านมีความมั่นใจว่าครูต้องมีความเมตตาต่อนักเรียน					
๓. ท่านเชื่อว่าครูคือ พ่อ แม่ คนที่สองของนักเรียน					
๔. ครูตัดสินความดีงามของนักเรียนด้วยเหตุผล					
๕. ท่านคิดว่าครูตอบสนองความต้องการของนักเรียน ตามความถนัดอย่างจริงจัง					
๖. ครูวางตัวได้เหมาะสมไม่สนิทสนมกับนักเรียนมากเกินไป					
๗. ครูฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัยและมีกิจกรรมยามว่างเรียบร้อย					
๘. ครูใช้วิธีการโทษนักเรียนได้อย่างเหมาะสม					
๙. ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและนักเรียน					
๑๐. ครูแสดงกิริยาท่าทางเหมาะสมกับนักเรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
ง. ด้านกิจกรรมนักเรียน					
๑. กิจกรรมระหว่างเรียนสามารถช่วยพัฒนาศักยภาพในการเรียน					
๒. โรงเรียนจัดให้มีการติดตามประเมินผลในการจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ					
๓. การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เป็นเรื่องเสียเวลาในการศึกษา					
๔. การจัดกิจกรรมด้านกีฬาเป็นการส่งเสริมความสามัคคี					
๕. มีการคิดค้นกิจกรรมใหม่ๆเพื่อตอบสนองตามความสนใจของนักเรียน					
๖. โรงเรียน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียนทุกประเภท					
๗. ครู อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมที่นักเรียนจัดขึ้นเสมอ					
๘. ระบบการคัดเลือกตัวแทนนักเรียนไปแข่งขัน มีความโปร่งใส					
๙. กิจกรรมนักเรียนสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ การตัดสินใจและแก้ปัญหา					
๑๐. การบวชอุบาสิกาแก้ว เป็นกิจกรรมปลูกฝังจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต					
จ. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม					
๑. จำนวนห้องเรียนเหมาะสมกับนักเรียนไม่แน่นจนเกินไป					
๒. ห้องน้ำ ห้องสุขาตามอาคารต่างๆมีความสะอาดถูกสุขลักษณะ					
๓. โรงอาหารมีจำนวนที่นั่งสำหรับนักเรียนอย่างพอเพียง					
๔. การจัดตกแต่งรอบบริเวณโรงเรียน สวยงามร่มรื่น					
๕. สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
๖. สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี และมีแสงสว่างพอเหมาะ					
๗. ที่นั่งพักภายในบริเวณโรงเรียน เพียงพอและเหมาะสม					
๘. การจัดสภาพภายในห้องเรียนที่เหมาะสม สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	๕	๔	๓	๒	๑
๙. โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และสวยงาม					
๑๐. สภาพแวดล้อมในหมู่เพื่อนนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน					

-- ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้ --

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ** : พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชฌัญ จันทร์หอม)
- เกิด** : วันจันทร์ ที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๒
- ภูมิลำเนา** : บ้านเลขที่ ๒๒ หมู่ ๖ บ้านกอน้อย ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน จังหวัดอุบลราชธานี
- บรรพชา** : ๔ เมษายน ๒๕๓๕ ณ วัดบ้านกอน้อย ตำบลยางซิ่นก อำเภอเข็ญใน จังหวัดอุบลราชธานี
- อุปสมบท** : ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ วัดระฆังโฆสิตาราม วรมหาวิหาร แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
- การศึกษา** : พ.ศ. ๒๕๔๐ จบมัธยมศึกษาชั้น เอก ณ วัดระฆังโฆสิตาราม สำนักเรียนวัดระฆังโฆสิตาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๔๔ สอบได้ ประโยค ๑-๒ ณ วัดระฆังโฆสิตาราม สำนักเรียนวัดระฆังโฆสิตาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๐ จบสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บส.)
พ.ศ. ๒๕๕๔ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) (เกียรตินิยม อันดับ ๒) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- หน้าที่การงาน** : พ.ศ. ๒๕๔๔-ปัจจุบัน เป็นเลขานุการเจ้าคณะแขวงศิริราช
พ.ศ. ๒๕๔๗-ปัจจุบัน เป็นพระพิธีธรรม ประจำวัดระฆังโฆสิตาราม
พ.ศ. ๒๕๔๗-ปัจจุบัน เป็นครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน
พ.ศ. ๒๕๔๗-ปัจจุบัน เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๘-ปัจจุบัน เป็นกรรมการตรวจข้อสอบธรรมสนามหลวง
พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดระฆังโฆสิตาราม
- เข้าศึกษา** : ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓
- สำเร็จการศึกษา:**
- ที่อยู่ปัจจุบัน** : วัดระฆังโฆสิตาราม วรมหาวิหาร คณะ๘
แขวงศิริราช เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร
โทร. ๐๘-๙๙๖๖-๘๐๕๐

ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร^๑

พระครูปลัดธีรวัฒน์ (เผชญ์ จันทร์หอม)
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จำนวน ๓๔๕ คน ใช้เครื่องมือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ด้วยสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least-Significant Difference (LSD)

ผลการศึกษาพบว่า

๑. โดยภาพรวมทำให้ทราบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป และส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๒. ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าผู้ปกครองมีความเห็นต่อการเรียนการสอนระดับมากที่สุดคือ ด้านคุณภาพนักเรียน รองลงมา ด้านการเอาใจใส่ของครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักเรียน และข้อที่ผู้ปกครองมีความเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

^๑ บทความวิทยานิพนธ์หลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ในด้านการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน โดยผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้ออื่นๆผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

The study of “Parents’ Opinions on Educational Management of Satri Wat Rakhang School, Bangkok Noi District, Bangkok”, aimed to study opinion level in comparison to parents’ opinions on educational management of Satri Wat Rakhang School using quantitative research methodology. Data collection was done using questionnaire, and statistical analysis for hypothesis testing, which consisted of Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA), and Fisher’s Least-Significant Difference (LSD) for paired comparison. The sample consisted of 345 parents of Satri Wat Rakhang’s students.

The findings showed that

1. Generally, most parents of Satri Wat Rakhang’s students were female, aged between 41 and 50, lower than Bachelor’s degree educated, enterprise owner, >21,000 Baht average monthly income, with children studying in lower secondary education.

2. With regards to opinion level of parents on education, in general, it found that highest level of parents’ opinions on education consisted of student quality, teacher attention, educational management, and student activity respectively. The lowest average mean value was school environment.

3. Parents’ opinions were different with statistical significance at 0.05 in education and student quality. The opinion level of parents’ students in lower secondary education was higher than that of students in upper secondary education. In other aspects, there was no difference.

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคโลกาภิวัตน์ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการปฏิรูปทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ระบบการจัดการศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของชาติในการเข้าสู่สังคมโลก การศึกษาที่มีคุณภาพ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศที่มีทรัพยากรบุคคลและมีการศึกษาที่ดีย่อมได้เปรียบในการแข่งขันเสมอไม่ว่าทางด้านอุตสาหกรรมหรือเกษตรกรรม^๒ ด้วยเหตุนี้เองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการศึกษา เพื่อให้สัมฤทธิ์ผลและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ในด้านความคิดที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งทางด้านบุคคล สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม อันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืน ที่มีคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างแท้จริง

สถาบันครอบครัวนับเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่ง ที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของผู้ปกครองและนักเรียนที่เลือกเข้ารับการศึกษาคือเป็นไปตามการศึกษาภาคบังคับ ตลอดจนได้รับการศึกษานอกเหนือจากการศึกษาภาคบังคับ ผู้ปกครองจึงมีบทบาทที่มีความสำคัญยิ่งไม่เพียงแต่การเลี้ยงดูอบรมนิสัยเท่านั้น แต่รวมไปถึงให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่บุตรหลาน อีกทั้งยังเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษากับโรงเรียน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สู่คุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบวิชาชีพ^๓

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่ใกล้ชิดและมีส่วนในการพัฒนาโรงเรียนสตรีวัดระฆัง จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการจัดการศึกษาโรงเรียนสตรีวัดระฆังต่อไป

^๒ ไพบูลย์ แจ่มพงษ์, “การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพ”, (กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, ๒๕๔๒), หน้า ๒-๑๒

^๓ อีสริยา พจนธารี, “ความพึงพอใจของผู้ปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเลย” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๔๔)

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้

๓. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง โดยแบบสอบถามเป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน ทั้ง ๕ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน ๒. ด้านคุณภาพนักเรียน ๓. ด้านการเอาใจใส่ของครู ๔. ด้านกิจกรรมนักเรียน ๕. ด้านสภาพสิ่งแวดล้อม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๔ วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร การคำนวณกลุ่มตัวอย่างของสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie & D.W.Morgan^๔ ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ค่าความคาดเคลื่อน ๐.๐๕ สุ่มจำนวนตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จาก ประชากรตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้กลุ่มตัวอย่าง ๓๔๕ คน

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้การประมวลผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ เสนอข้อมูลดังนี้

๑. สถิติพรรณนา (Descriptive) เพื่อหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage)^๕ ใช้สำหรับอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

^๔ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕), หน้า ๔๓.

^๕ บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก, ๒๕๔๓), หน้า ๑๐๑.

๒. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อหาค่า Independent Samples t-test, F-test (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD เพื่อใช้ทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มากกว่าสองกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนโรงเรียนสตรีวัดระฆังทั้ง ๕ ด้าน สำหรับนัยสำคัญสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ กำหนดไว้ที่ระดับ ๐.๐๕

๔. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

๑. โดยภาพรวมทำให้ทราบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆัง ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มีระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/เจ้าของกิจการ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า ๒๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป และส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๒. ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนระดับมากที่สุดคือ ด้านคุณภาพนักเรียน รองลงมา ด้านการเอาใจใส่ของครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักเรียน และข้อที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

๓. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ในด้านการเรียนการสอน และด้านคุณภาพนักเรียน โดยผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นสูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ข้ออื่นๆผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

๕. อภิปรายผลการวิจัย

ด้านคุณภาพนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอนของครู และคิดว่าการดำเนินกิจการของโรงเรียนเป็นไปตามหลักสูตร และบุตรหลานนอกจากมีความพร้อมความสนใจต่อการจัดการสอนของโรงเรียนสตรีวัดระฆัง และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนที่สร้างคุณภาพให้นักเรียนสามารถพัฒนาให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ และศีลธรรม และมีความสามารถในการแก้ปัญหา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

ด้านการเอาใจใส่ของครู ในฐานะที่ครูมีบทบาทอย่างยิ่งในฐานะผู้ทำให้การศึกษาของชาติ จากข้อคำถามที่ได้คะแนนโดยเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้ปกครองเชื่อว่าครูคือ พ่อ แม่ คนที่สอง

แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความไว้วางใจในศักยภาพ ความเมตตาของครูต่อนักเรียน และให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาแก่ศิษย์โดยเสมอหน้ากัน ซึ่งหมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการศิษย์ ตามความถนัด ความสนใจศิษย์อย่างจริงจัง มีความยอมรับ เห็นอกเห็นใจต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือ ได้รับความชื่นชมจากศิษย์และผู้ปกครอง โรงเรียนสตรีวัดระฆัง

ด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนด้านคุณภาพทางวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ ตั้งแต่การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดทำเนื้องาน เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการการสอน ตลอดจนการวัด และประเมินผล รวมทั้งติดตามผล อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้รอบรู้มีความสามารถในการสอน ซึ่งข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการเรียนการสอน และการดำเนินกิจการของโรงเรียน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงควมมีคุณภาพ การบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และงานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียน

ด้านกิจกรรมนักเรียน การจัดกิจกรรมของนักเรียนที่ทางโรงเรียนสตรีวัดระฆังจัดขึ้นมีลักษณะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนาด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมในสังคม โดยผู้ปกครองให้ค่าคะแนนเรื่องกิจกรรมการบวชอุปาสิกาแก้วสูงสุด ทั้งนี้ผู้ปกครองนักเรียนอาจมีความคิดเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังจริยธรรม เพื่อพัฒนาจิตใจ และสุขภาพจิต ซึ่งโรงเรียนจะได้รับความคาดหวังจากสังคมอย่างมากในฐานะที่ตั้งของโรงเรียนมีอาณาเขตติดต่อกับวัดระฆังโฆสิตาราม

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน สภาพสิ่งแวดล้อม จัดเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่ทำให้การเรียนเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มักจะเบื่อหน่ายบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โรงเรียนและชุมชนควรมีส่วนร่วม ในการพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและเกิด ความตระหนักในการพัฒนาาร่วมกัน เกิดความพึงพอใจในการพัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียน และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากข้อคำถามด้านสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่า โรงเรียนตั้งอยู่ในสถานที่ปลอดภัย และมีความสวยงาม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและกระตุ้นความสนใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. ควรมีการส่งเสริมคุณลักษณะที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนด้านคุณภาพนักเรียน โดยใช้หลักกรรมนาถกรรมธรรม เพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้สูงขึ้น

๒. ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสตรีวัดระฆังในรู้แบบของโครงการ โดยมีผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียน มีการประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานตลอดจนมีการวิเคราะห์นโยบายนำไปสู่การปฏิบัติ

๓. นอกเหนือจากการเรียนการสอนของโรงเรียน การพัฒนานักเรียนทางด้านความฉลาดทางอารมณ์ก็เป็นส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับโครงการวิจัยในครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนสตรีอื่นๆ
๒. ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโรงเรียนสตรีวัดระฆังต่อการเรียนการสอน โดยเน้นคุณธรรม จริยธรรมและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

บรรณานุกรม

- ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. “การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพ”. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, ๒๕๕๒.
- บุญชม ศรีสะอาด, การวิจัยเบื้องต้น, พิมพ์ครั้งที่ ๗, กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๔๕.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์. การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.
- สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : แพรพิทยา, ๒๕๒๔
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ. มาตรฐานการศึกษาของชาติ. กรุงเทพมหานคร : สหાયบลิ็อกการพิมพ์, ๒๕๔๘.
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. จิตวิทยาการเรียนการสอน. ภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๔๔.